

เป็นคริสเตียน ...

ได้อะไรบ้าง?

เป็นคริสเตียนได้อย่างไร?

คำแนะนำการเข้าเป็นคริสเตียน

และ

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

โดย

อาจารย์ โรเบิร์ต อาร์. สจ๊วต

HOW TO BE A CHRISTIAN?

By

ROBERT R. STEWART

FORTH PRINTING JAN.1973 20,000 Copies

แผนกบรรณศาสตร์ คณะแบ็บติสต์แห่งประเทศไทย

ตู้ ป.ณ. 832 กรุงเทพมหานคร

คำแนะนำการเข้าเป็นคริสเตียนและการดำเนินชีวิตคริสเตียน

คานา คำถามสองข้อที่ข้าพเจ้ามักจะพบบ่อย ๆ จากคนทั่ว ๆ ไปคือ (1) “จะเข้าศาสนาคริสเตียนได้อย่างไร?” และ (2) “ถ้าเขาเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วจะต้องปฏิบัติอย่างไรต่อไป?” หนังสือที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ จะช่วยตอบคำถามสองข้อนี้โดยใช้พระคริสต์ธรรมคัมภีร์เป็นหลักคำสอนมาอธิบายตัวพิมพ์ในวงเล็บ () ต่อไปนี้จะเป็นข้อความที่คัดลอกมาจากพระคริสต์ธรรมคัมภีร์

ผู้ที่เข้าเป็นคริสเตียนควรจะปฏิบัติเป็นขั้น ๆ คือ (1) ฟังและศึกษาจนพบว่าศาสนาคริสเตียนเป็นความจริง และเกิดความเลื่อมใสศรัทธา (2) เข้าเชื่อในพระเยซูคริสต์ตามคำแนะนำของพระองค์เอง (3) เริ่มปฏิบัติตามคำสั่งสอนสำหรับผู้ที่เพิ่งเป็นคริสเตียน (4) ปฏิบัติตามคำสั่งสอนสำหรับชีวิต คริสเตียนเป็นประจำ ทั้งสี่ข้อที่กล่าวมานี้เป็นหัวข้อสำคัญของหนังสือเล่มนี้ ข้าพเจ้าหวังอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกท่าน และจะช่วยให้เกิดความเข้าใจดี เพื่อท่านจะได้เชื่อ และปฏิบัติต่อไป เพราะชีวิตคริสเตียนแท้เป็นชีวิตที่สมบูรณ์ มีแต่ความสุขและอิ่มใจเมื่อยังดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้ ทั้งจะเป็นชีวิตที่ยั่งยืนในเมืองสวรรค์ต่อไปอีกชั่ววันรันดร์

1. พื้นความรู้ของคริสเตียน

ส่วนมากผู้ที่สนใจ จะเข้าเป็นคริสเตียน มักจะศึกษาจนเข้าใจและเห็นเหตุผลในข้อความสำคัญ ๆ ในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์เช่น (ก) เรื่องพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ (ข) เรื่องสภาพฝ่ายจิตใจของมนุษย์ (ค) เรื่องพระเยซูคริสต์เจ้าและ (ง) เรื่องทางรอดพ้นจากบาป

ก. เรื่องพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ พระคริสต์ธรรมคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าองค์เที่ยงแท้มี องค์เดียวเท่านั้น ทรงเป็นพระเจ้าของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาทั่วพิภพโลก เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นกษัตริย์องค์เที่ยงแท้ของชาวไทยทุกตำบลและทุกจังหวัดทั่วประเทศไทย (พระเจ้าองค์อื่นไม่มี มีแต่พระเจ้าองค์เดียว 1 โครินธ์ 8:4) พระองค์ทรงเป็นอยู่

1. พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดกาล โดยไม่มีเบื้องต้นและเบื้องปลายมาจำกัดพระองค์ พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงหรือเสื่อมอำนาจ พระองค์ทรงเป็นอยู่ก่อนโลกจักรวาล และสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น (จงถวายเป็นเกียรติ และรัศมีภาพสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์แด่พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระเจริญนิรันดร์ ผู้ไม่ได้เปื่อยเน่าไปเสีย....เป็นพระเจ้าองค์เดียว 1 ทิโมธี 1:17)

2. พระเจ้าผู้ทรงเนรมิตสร้างโลกจักรวาล ตลอดจนสรรพสิ่ง สรรพสัตว์ และสรรพชนทั้งปวงในโลก (เมื่อเดิมนั้นพระเจ้าได้เนรมิตสร้างฟ้าและดิน ปฐมกาล 1:1 พระเจ้าซึ่งทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในโลก พระองค์เป็นเจ้าของสวรรค์และแผ่นดินโลก....พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุก

ประเทศ...อยู่ทั่วพิภพโลก กิจการ 17:24,26) พระเจ้าเป็นผู้ตั้งกฎธรรมชาติและควบคุมธรรมชาติให้เป็นระเบียบดังที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ธรรมชาติก็สำแดงว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ประกอบด้วยฤทธานุภาพและทรงมีพระสติปัญญาอันมหัศจรรย์ (คือฤทธานุภาพอันถาวรและสัมภาวะของพระองค์ ทรงปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างนั้นตั้งแต่แรกสร้างโลก โรม 1:20)

3. **พระเจ้าผู้ทรงทรมานบำรุงและเลี้ยงดูมนุษย์โลก** โดยประทานของจำเป็นทุกอย่างให้ เช่น ชีวิตลมหายใจ แสงแดด น้ำฝน อาหารเป็นต้น (พระองค์เป็นผู้ได้ทรงโปรดประทานชีวิตและลมหายใจ และสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวงต่างหาก กิจการ 17:25)

4. **พระวิญญานผู้ไม่ถูกจำกัดโดยมีตัวตน** พระองค์จึงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งทั้งในสวรรค์ และทั่วแผ่นดินโลก พระองค์ทรงสัพพัญญู (รอบรู้) ชีวิตของมนุษย์แต่ละคน ตลอดจนการกระทำ คำพูด และความนึกคิดในใจ (พระเจ้าเป็นพระวิญญาน ยอห์น 4:24 สิ่งใดที่ไม่ได้ปรากฏแก่พระองค์ไม่มีแต่สรรพสิ่งที่ปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องให้การนั้น ฮีบรู 4:13)

5. **พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์** พระองค์ไม่เคยกระทำความผิดบาปหรือความชั่วใด ๆ และไม่ยอมคลุกคลีกับความผิดบาปเป็นอันขาด พระองค์จึงไม่ทรงยอมให้คนที่เคยทำความผิดบาปเข้าในเมืองสวรรค์ซึ่งเป็นที่สถิตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ (พระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์... สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นมลทินหรือผู้หนึ่งผู้ใดประพฤติดูจากหรือพดุมุสาจะเข้าในเมืองนั้นไม่ได้เลย วิวรณ์ 15:4,21:27)

6. **พระมหากษัตริย์สูงสุดผู้ปกครองและพิพากษามนุษย์โลกอย่างเด็ดขาด** เนื่องจากพระองค์เป็นผู้พิพากษาที่ยุติธรรมปราศจากความลำเอียง พระองค์จึงต้องลงโทษทุกคนที่เคยทำความผิดบาป ถึงแม้เพียงครั้งเดียว เหมือนผู้พิพากษาในศาลต้องถือว่า ผู้ทำผิดกฎหมายเพียงข้อเดียวก็ถือว่าผิด (ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นมหากษัตริย์แห่งประเทศทั้งปวง วิวรณ์ 15:3 เราทั้งหมดต้องยืนต่อหน้าบัลลังก์ของพระเจ้า...ทุกคนต้องให้การด้วยตัวเองแก่พระเจ้า โรม 14:11-12)

จ. เรื่องสภาพฝ่ายจิตใจของมนุษย์ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า

1. **หลังจากพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างโลกจักรวาลพืชและสรรพสัตว์แล้ว พระองค์ได้ทรงเนรมิตสร้างมนุษย์ทั้งชายและหญิงขึ้น** พระเจ้าได้สร้างมนุษย์ให้เป็นวิญญานเหมือนพระองค์ และให้มีร่างกายเป็นที่อาศัยของวิญญาน (พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ด้วยผงกลีดิน ระบายลมแห่งชีวิตเข้าทางจมูก ให้มีชีวิตหายใจเข้าออก มนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญานมีชีวิตอยู่ ปฐมกาล 2:7)

2. **พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นวิญญานอย่างพระองค์** โดยประสงค์จะให้มนุษย์รู้จักและสนิทสนมกับพระองค์ ตลอดชีวิตในโลกนี้ และตลอดชีวิตนิรันดร์ในเมืองสวรรค์ (พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบฉายาของพระองค์ ปฐมกาล 1:27) ทุกคนที่เกิดมาในโลกจึงมีส่วนหนึ่งในจิตใจที่

ต้องการพระเจ้า และจะไม่มีควมอ้อมใจ จนกว่าจะได้รู้จักและอยู่ใกล้ชิดพระองค์ (ข้าแต่พระเจ้า...
วิญญาณของข้าพเจ้ากระหายหาพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่ บทเพลงสรรเสริญ 42:1-2)

3. แต่พระเจ้าทรงต้องการเฉพาะคนที่เต็มใจนับถือและเชื่อฟังพระองค์ พระเจ้าจึงทรงสร้าง
มนุษย์ให้เป็นผู้มีอิสระมีเสรีภาพ เพื่อทุกคนจะได้มีสิทธิ์เลือกและตัดสินใจเอง ผู้ที่เชื่อฟังพระบัญญัติ
ของพระเจ้านี้เป็นผู้ที่รู้จักและใกล้ชิดพระองค์ได้ แต่ผู้ที่ฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระเจ้านี้จะต้องถูกตัดขาด
จากพระองค์ทั้งในชีวิตนี้และชีวิตภายหน้าด้วย

4. นำเสียดายที่มนุษย์ทุกคนทั้งในยุคแรกและยุคต่อ ๆ มาได้ทำผิดพระบัญญัติของพระเจ้า ที่
จารึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ และที่จารึกไว้ในความรู้สึกผิดชอบของเขาโดยเลือกเอาการกระทำ
ความผิดบาป (ไม่มีคนชอบธรรมสักคนหนึ่งไม่มีเลย...ไม่มีผู้ใดประพฤติดีแม้สักคนเดียว...คนทั้งปวง
ได้ทำผิดทุกคน โรม 3:10,12,13) ต่างคนต่างจึงเสียโอกาสที่จะรู้จักสนิทสนมกับพระเจ้าในชีวิตนี้ และ
เสียโอกาสที่จะไปเมืองสวรรค์ในชีวิตภายหน้า ตามความยุติธรรมของพระเจ้าดังกล่าวมาแล้ว พระองค์
จะทรงปล่อยคนผิดบาปให้เข้าเมืองสวรรค์ไม่ได้ แต่จะต้องลงโทษเขาในนรก (ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า
คนอธรรม.....คนผิดประเวณี หรือคนไหว้รูปเคารพหรือผิดศัวมียเขา หรือคนขโมย หรือคนมักโลภ
หรือคนเมาเหล้า หรือคนปากร้าย หรือคนฉ้อโกง จะไม่ได้รับส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า 1 โครินธ์ 6:9-
10)

5. มนุษย์ทุกคนที่มีสติสัมปชัญญะคงจะรู้ว่าตนเป็นคนผิดบาป (ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มี
บาปเราก็ล่อลวงตนเองและความจริงไม่ได้อยู่ในเราเลย 1 ยอห์น 1:8) แต่บางคนอาจจะคิดไปว่าเขา
สามารถลบล้างความบาปของตนเองได้เช่นโดยการทำบุญ สร้างกุศล ทำพิธีทางศาสนาเป็นต้น แต่ พระ
คริสตธรรมคัมภีร์สอนเน้นว่า ความผิดบาปทุกอย่างเป็นการกระทำผิดต่อพระบัญญัติของพระเจ้า (คน
ใดที่กระทำบาปก็ผิดพระบัญญัติด้วย และการบาปเป็นที่ผิดพระบัญญัติ 1 ยอห์น 3:4) คนบาปจึงจะล้าง
บาปของตนเองไม่ได้ เช่นเดียวกับนักโทษที่พยายามอภัยโทษให้ตนเองไม่ได้คู่กัน (ใครจะยกความผิด
ได้เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว มาระโก 2:7)

ก. เรื่องพระเยซูคริสต์เจ้า ตามที่ได้กล่าวมานี้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ทุกคนได้ทำผิดต่อพระเจ้า
เขาจึงถูกตัดขาดจากพระองค์และไม่สามารถลบล้างบาปเองได้ แต่ขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ยังทรง
รักและห่วงใยมนุษย์ จึงทรงยอมเสียสละชีวิตของพระองค์เองเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากบาป และ
กลับคืนดีกับพระเจ้าได้ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า

1. ประมาณสองพันปีมาแล้วพระเจ้าได้ทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ให้เข้ามาในโลก
อุบัติมีรูปกายเป็นมนุษย์ โดยถือกำเนิดจากครรภ์ของหญิงสาวพรหมจารีคนหนึ่งชื่อมาเรีย (ที่ประเทศ
ปาเลสไตน์ภาคตะวันตกของทวีปเอเชีย) ก่อนพระบุตรของพระเจ้าจะมาประสูติเป็นมนุษย์พระองค์ก็ได้

ทรงสั่งมาเรียให้เรียกพระนามของพระบุตรนั้นว่า “เยซู” แปลว่า “พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” (เธอจะประสูติบุตรเป็นชาย แล้วเจ้าจงเรียกนามท่านว่าเยซู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยพลไพร่ของท่านให้รอด จากความคิดของเขา มัทธิว 1:21) พระนามเยซูนี้แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีความหวังโยมนุชนั้นที่ตกอยู่ในสภาพอันหมดหวัง

2. เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเจริญวัยจนพระชนมายุได้ 30 พรรษาแล้ว พระองค์ก็ได้เริ่มต้นสั่งสอนและตักเตือนประชาชน ให้สำนึก และสารภาพความผิดบาปของตน กลับใจใหม่แล้วกลับคืนมาหาพระเจ้าเสีย มีประชาชนจำนวนมากที่รู้สึกประทับใจในคำสอนของพระเยซูและในสิ่งมหัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ เช่นรักษาคนที่เจ็บป่วยเป็นโรคร้ายแรงให้หาย คนตาบอดเห็นได้ คนใบ้พูดได้ คนตายฟื้น และทรงห้ามคลื่นลมทะเลให้สงบลงทันที (ประชาชนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจด้วยคำสอนของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสั่งสอนเขาด้วยอำนาจ มีมัทธิว 7:28-29 ในทันใดนั้นคนง่อยได้ลุกขึ้นยกที่นอนของตนเดินออกไปต่อหน้าคนทั้งปวง คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนักจึงสรรเสริญพระเจ้าว่า เราไม่เคยเห็นเช่นนี้เลย มาระโก 2:12) ยิ่งกว่านั้นเขาได้รับพระพรฝ่ายจิตใจ ซึ่งเป็นพยานแก่ตัวเองว่า เขาได้รับการยกโทษบาปแล้ว แต่มีพวกนักศาสนาพวกหนึ่งถือตัวองหงอมาก เมื่อพระเยซูทรงสั่งสอนชี้ให้เห็นความผิดบาปของเขา ๆ จึงเกิดเกลียดชังพระองค์ หาช่องเบิกความเท็จฟ้องพระองค์ จนได้อาศัยเจ้าเมืองนั้นตัดสินประหารชีวิตด้วยการตรึงพระเยซูไว้บนไม้กางเขน ซึ่งเป็นวิธีประหารนักโทษที่มีโทษฉกรรจ์เท่านั้น (ปีลาต (เจ้าเมือง) จึงถามว่า ถ้าอย่างนั้น เราจะทำอย่างไรแก่พระเยซูที่เรียกว่าพระคริสต์ เขาพากันร้องว่า ให้ตรึงเสียที่กางเขนเถิด เจ้าเมืองถามว่า ตรึงทำไมเขาได้ทำผิดอะไรเล่าแต่เขาทั้งหลายยังร้องว่า ให้ตรึงเสียที่กางเขนเถิด เมื่อปีลาตเห็นว่าไม่ได้การ.... ก็สั่งให้โยยดีพระเยซูมอบให้ตรึงไว้ที่กางเขน มัทธิว 27:22-26)

3. ถึงแม้พระเยซูคริสต์จะเป็นผู้บริสุทธิ์ที่ไม่สมควรจะได้รับโทษ ทั้งเป็นพระเจ้าผู้มีอำนาจที่จะฆ่าศัตรูและป้องกันชีวิตพระองค์เองไว้ได้ แต่พระองค์ก็ยอมทนทุกข์ทรมานจนสิ้นพระชนม์ โดยไม่ได้ต่อสู้เลย นี่ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่าไม่มีใครบังคับพระเยซูคริสต์ให้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แต่พระองค์ทรงสละชีวิตด้วยสมัครพระทัยเอง (พระเยซูตรัสว่าไม่มีผู้ใดชิงเอาชีวิตจากเรา แต่เราสละชีวิตนั้นโดยใจสมัครของเอาเอง ยอห์น 10:18) พระคริสตธรรมคัมภีร์เน้นว่า พระเยซูทรงยอมทนทุกข์ทรมานจนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เป็นการรับโทษแทนความผิดบาปของมนุษย์ เพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์นั่นเอง (พระองค์เองได้ทรงรับแบกความบาปของเราในพระนามของพระองค์ที่ต้นไม้นั้น 1 เปโตร 2:24 ฝ่ายพระเจ้าได้ทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เราทั้งหลายยังเป็นคนบาป พระคริสต์ได้ทรงยอมตายแทนเรา โรม 5:8)

4. พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน แต่ความตายและนรกไม่สามารถเอาชนะพระองค์ เพราะมีเหตุการณ์ไม่มีใครคาดหมายเกิดขึ้น ก่อความอัศจรรย์สนเท่ห์ให้แก่ผู้ที่ได้รู้เห็น คือในวันที่สาม พระองค์ได้คืนพระชนม์ และได้ทรงปรากฏองค์ให้สาวกหลายคนเห็น (พระคริสต์ได้ช่วยพระชนม์ เพราะความผิดของเราทั้งหลาย....และทรงถูกฝังไว้แล้ววันที่สามพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาใหม่.... และพระองค์ทรงปรากฏแก่เหล่าภรรยาหลังทรงปรากฏแก่อัครสาวกสิบสองคนนั้น ภายหลังพระองค์ทรงปรากฏแก่พวกพี่น้องกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว 1 โครินธ์ 15:3-6) สาวกของพระเยซูจึงรู้แน่ว่าพระองค์ ทรงเป็นพระเจ้าและพระเจ้าผู้ไถ่บาปองค์เที่ยงแท้ เมื่อพระเยซูทรงอบรมสั่งสอนสาวกอยู่อีก 40 วันแล้ว พระองค์ก็ทรงเรียกเขาให้ขึ้นไปบนยอดเขาสูงหนึ่ง และสั่งเขาให้แยกย้ายกันไปเผยแผ่พระกิตติคุณ (คือข่าวประเสริฐ) ของพระองค์ให้มนุษย์ทั่วทั้งโลกฟัง (ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศกิตติคุณแก่มนุษย์ทุกคน มาระโก 16:15) แล้วในที่สุดพระเยซูก็เสด็จ กลับไปสวรรค์ เวลานี้พระองค์กำลังทรงเตรียมที่นั่งในเมืองสวรรค์ไว้ให้คริสเตียนทั้งหลาย และยังคงสถิตอยู่ ภายในจิตใจของเราด้วยโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์

ง. เรื่องทางรอดพ้นจากบาปและกลับคืนมาหาพระเจ้า การที่พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์ เพื่อรับโทษแทนความผิดบาปของมนุษย์ก็หมายความว่าพระเจ้าทรงเปิดทางที่ พระองค์จะไม่ต้องถือโทษคนผิดบาป แต่ทรงยกโทษให้ทุกคนที่ยอมฟังความเมตตาของพระองค์ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า

1. พระเจ้าทรงกรุณาให้มนุษย์ทั่วโลก ทุกชาติทุกภาษามีสิทธิที่จะฟังความเมตตาของพระองค์ ได้โดยไม่จำกัด พระเจ้าทรงรักและประสงค์ที่จะช่วยทุกคนให้รอดพ้นจากบาป (พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ ยอห์น 3:16 พระเจ้าไม่ทรงประสงค์จะให้คนหนึ่งคนใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาจะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ 2 เปโตร 3:9)

2. แต่นอกจากการฟังในความเมตตาของพระเยซูคริสต์แล้วมนุษย์ไม่มีทางอื่นที่จะรอดพ้นจากบาปได้ (ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งเป็นที่รอดแก่เราทั้งหลายไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า กิจการ 4:12 พระเยซูคริสต์แก่เราว่า เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาเว้นไว้มาทางเรา ยอห์น 14:6)

3. พระเจ้ายังทรงปล่อยให้มนุษย์ทุกคนมีอิสระ เขามีสิทธิที่จะเลือกฟังความเมตตาของพระเยซูคริสต์ หรือจะปฏิเสธก็ได้ แล้วแต่การตัดสินใจของตน แต่เมื่อการตัดสินใจแล้ว ทุกคนจะต้องรับผลจากการตัดสินใจนั้น ตามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บรรยายไว้ คือ

(ก) ผู้ที่ฟังความเมตตาของพระเยซูคริสต์

(1) จะได้รับการยกโทษบาปจากพระองค์ (ถ้าเราสารภาพความผิดของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อ และเที่ยงธรรมก็จะทรงโปรดยกโทษของเรา และทรงชำระเราให้พ้นจากกรรมทั้งสิ้น 1 ยอห์น 1:9) เขาจะมีความเบาใจและความสบายใจเพราะไม่ต้องแบกภาระบาปอีกเลย และไม่ต้องกลัวโทษของบาป

(2) จะได้รับฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า (ท่านทั้งหลายมิได้รับนิสัยอย่างทาสถึงความกลัวอีก แต่ท่านทั้งหลายได้รับนิสัยอย่างบุตร ซึ่งให้เราทั้งหลายร้องเรียกพระเจ้าว่า อับบา คือ พระบิดา ฝ่ายพระวิญญาณนั้นเป็นพยานรวมกับจิตใจของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า โรม 8:15-16) เขาจึงมีสิทธิ์ที่จะเข้าเฝ้าและใกล้ชิดกับพระเจ้าทุกเวลาทั้งในชีวิตนี้และในเมืองสวรรค์ตลอดไปชั่ว นิรันดร์ การได้ใกล้ชิดกับพระเจ้านี้แหละจะเป็นเหตุให้เขามีสันติสุข และความอบอุ่นใจอย่างบอกไม่ถูก

(3) จะได้รับชีวิตใหม่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าจะเข้ามาสถิตอยู่ในจิตใจ พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงความคิดและนิสัยให้ใหม่ และจะประทานกำลังให้ (ทั้งกายและใจ) ซึ่งจะช่วยให้เขาเลิกทำ ความชั่วและเป็นคนดีได้ (ถ้าแม้คนหนึ่งคนใดอยู่ในพระคริสต์คนนั้นเป็นคนถูก (พระเจ้า) สร้างใหม่ แล้วสิ่งสารพัดที่เก่า ๆ ก็ได้ล่วงไปแล้ว (คือนิสัยเก่าจะค่อย ๆ หายไป) นี้แหละกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น 2 โครินธ์ 5:17 เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่านทั้งหลาย ทั้งให้ท่านมีใจปรารถนา และให้ประพฤติตามชอบพระทัยพระองค์ ฟิลิปปี 2:13)

(4) จะได้รับความคุ้มครองและการเลี้ยงดูจากพระเจ้า (พระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์...ให้บังเกิดผลอันดีในทุกสิ่ง โรม 8:28) ถ้าเขาเชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าและยอมรับผิดชอบการทำงานแล้ว ก็จะไม่ต้องวิตกหรือเป็นกังวลในเรื่องการเลี้ยงชีพ (พระเยซูคริสต์สอนว่า อย่ากระวนกระวายถึงการเลี้ยงชีพของตน...แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ มัทธีว 6:25,33)

(5) จะได้รับชีวิตนิรันดร์ในเมืองสวรรค์ คือในวันตายของเขา พระเยซูคริสต์จะทรงรับวิญญาณของเขาพาไปอยู่กับพระองค์ในเมืองสวรรค์ พระเยซูคริสต์สัญญาว่า (ในประสาทพระบิดาของเรามีอยู่หลายแห่ง...เราไปจัดแจงที่สำหรับท่านทั้งหลาย ถ้าเราไปจัดแจงที่สำหรับท่านแล้วเราจะมาอีก รับท่านให้ไปอยู่กับเรา เพื่อเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย ยอห์น 14:2-3) เมืองสวรรค์เป็นสถานที่ที่น่าอยู่ที่สุด เพราะเป็นที่ปราศจากความบาป ความเจ็บไข้ได้ป่วย ความทุกข์ยากใด ๆ และความตาย และเป็นที่ยอมรับด้วยความรักของพระเจ้า เขาจึงจะมีความสุขสบายเหลือที่จะบรรยายและไม่มีวันสิ้นสุด (พระเจ้าเองจะดำรงอยู่กับเขาและทรงเป็นพระเจ้าของเขา และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีต่อไป การคร่ำครวญและร้องไห้และการเจ็บปวดอย่างหนึ่งอย่างใดจะไม่มีอีกเลย วิวรณ์ 21:3-4)

(จ) ผู้ที่ไม่ฟังหรือปฏิเสธความเมตตาของพระเยซูคริสต์

(1) จะถูกตัดขาดจากพระเจ้า เพราะความผิดบาปของเขายังกั้นระหว่างเขากับพระองค์อยู่ (ความอสังคีตธรรมของเจ้าต่างหากเป็นเครื่องกีดกั้นระหว่างเจ้ากับพระเจ้า อิสยาห์ 59:2)

(2) จะต้องแบกภาระความผิดบาปตลอดชีวิตและวิตกถึงความตายและการพิพากษาที่กำลังก้าวเข้ามาหาอยู่ข้างหน้า (มนุษย์ทั้งหลายมีกำหนดไว้แล้วว่า จะต้องตายคนหนึ่งและภายหลังนั้นจะถึงการพิพากษา ฮีบรู 9:27 ผู้ใดได้วางใจในพระเยซูไม่ต้องถูกพิพากษา แต่ผู้ใดมิได้วางใจก็ต้องถูกพิพากษาอยู่แล้ว ยอห์น 3:18)

(3) จะต้องได้รับโทษเองในนรก เพราะไม่ยอมให้พระเยซูรับแทน นรกเป็นที่มืดแต่ความทุกข์ทรมานไม่มีวันสิ้นสุด (พวกเหล่านี้จะต้องรับโทษเป็นนิตย์ มัทธีว 25:46 คนฉลาด คนไม่เชื่อ คนที่กระทำการอุจาด คนที่ฆ่ามนุษย์คนกระทำผิดประเวณีชายหญิง คนทำเล่ห์กระเท่ห์ คนที่บูชารูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พุดมูสา จะได้ส่วนมรดกของตนที่ในบึงที่มีไฟ และกำมะถันไหม้อยู่ที่นั่น นั่นแหละเป็นความมตตายที่สอง วิวรณ 21:8)

ถ้าท่านผู้อ่านอยากจะพ้นจากบาป และได้รับพรแห่งชีวิต คริสเตียนดังได้กล่าวมาข้างต้น ขอเชิญอ่านเรื่องแนวทางฟังความเมตตาของพระเยซูในบทต่อไป

2. การเข้าเป็นคริสเตียน

ผู้ที่ได้อ่านและเข้าใจข้อความในบทที่ 1 แล้ว ก็จะมีสติที่ตัวเป็นคนผิดบาปที่ขาดจากพระเจ้า ไม่มีหวังที่จะพ้นจากบาปและรับพระพรจากพระองค์ นอกจากจะยอมฟังความเมตตาของพระเยซูคริสต์ ผู้สิ้นพระชนม์แทนบาปของเขา การเข้าเป็นคริสเตียนคือการฟังความเมตตาของพระองค์นั่นเอง ซึ่งเป็นการกระทำของจิตใจ ไม่ใช่พิธีทางศาสนาหรือการกระทำภายนอกใด ๆ พระเยซูคริสต์ตรัสสอนเองว่า ถ้าผู้ใดประสงค์ที่จะฟังความเมตตาของพระองค์ ก็จำเป็นต้อง (ต้องกลับใจเสียใหม่ และเชื่อกิตติคุณ มาระโก 1:15) หมายความว่า

1. ต้องสำนึกตัวว่าเป็นคนผิดบาปที่ขาดจากพระเจ้า
2. ต้องรู้สึกเศร้าโศกและเสียใจ ที่ตนได้กระทำผิดต่อพระเจ้า ผู้ทรงรัก ทรงเลี้ยงดูเขาทุกวัน และสิ้นพระชนม์แทนเขาบนไม้กางเขน
3. ต้องถ่อมใจลงสารภาพความผิดบาปต่อพระเจ้าอย่างจริงใจ
4. ต้องกลับใจเสียใหม่ และเลิกประพฤติอย่างเดิมคือ

(ก) หันหลังให้ความพิศบาป ความเห็นแก่ตัว การนับถือพระและเจ้าอื่น ๆ (เพราะพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้แต่องค์เดียวอยู่แล้ว) และสิ่งอื่น ๆ ที่ขัดต่อคำสั่งสอนของพระเจ้า แล้วหันมาหาทางของพระเจ้า ตั้งใจจะรัก นับถือ และเชื่อฟังพระองค์ด้วยสิ้นสุดความสามารถของตน (โดยใช้ พระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหลักเกณฑ์)

(ข) ทั้งความจองหอง การถือตัว การพึ่งตนเองและการพึ่งสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น แล้วถ่อมใจลงฟัง พระเยซูคริสต์ โดยเชื่อมั่นว่าพระองค์จะทรงรับโทษสิ้นพระชนม์แทนบาปของเราบนไม้กางเขน

การเข้าเป็นคริสเตียนโดยรับเอาพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปและเป็นประมุขแห่งชีวิตของตนด้วย จึงควรที่จะละเว้นการพึ่งพระอื่น ๆ ทั้งสิ้น เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ผู้ทรงพระชนม์อยู่และเป็นพระบุตรผู้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อสละชีวิตแทนความพิศบาป เพื่อจะยกบาปโทษของเราได้ (คำนี้เป็นคำสัตย์จริง และสมควรที่คนทั้งหลายจะรับเอาไว้ คือว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลก เพื่อจะได้ทรงช่วยคนบาปให้รอด 1 ทิโมธี 1:15)

ผู้ที่ตัดสินใจพร้อมแล้วที่จะกลับใจเสียใหม่ และเชื่อฟังในพระเยซูคริสต์ ควรคุกเข่าลงอธิษฐานทูลสนทนากับพระเจ้า ตามความรู้สึกที่มีอยู่ในใจ ถ้ายังไม่ทราบจะอธิษฐานอย่างไรก็ให้ใช้คำอธิษฐานดังต่อไปนี้เป็นแนวทางก็ได้ “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพเจ้าได้เคยทำผิดต่อพระองค์มามาก สมควรที่จะได้รับโทษในนรก แต่ข้าพเจ้าได้ฟังพระกิตติคุณของพระองค์แล้ว และเชื่อว่าพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวได้สิ้นพระชนม์รับโทษแทนความพิศบาปของข้าพเจ้าบนไม้กางเขน ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษให้ข้าพเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ขอพระองค์โปรดช่วยข้าพเจ้าให้รู้และเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าจะได้ดำเนินชีวิตที่ถูกต้องในคลองพระเนตรของพระองค์ ข้าพเจ้าทูลขอสิ่งเหล่านี้ในพระนามขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า อามีน” ผู้ที่อธิษฐานดังกล่าวมานี้ด้วยความจริงใจ พระเจ้าจะทรงยกโทษให้เขาในเวลานั้นเอง และจะรับเขาเป็นมิตรของพระองค์ทันที พระวิญญาณของพระเจ้าผู้สถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง จะเสด็จเข้าไปในจิตใจของเขาและจะช่วยเหลือเขาตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

เท่าที่อธิบายมาแล้วจะให้เห็นได้ว่า การเข้าเป็นคริสเตียนเป็นการตัดสินใจภายในจิตวิญญาณ ไม่ใช่พิธีศาสนา เหตุฉะนั้น

(1) ใครจะเข้ามาเป็นคริสเตียนในสถานที่ใด ๆ ก็ได้ พระเยซูไม่ได้จำกัดสถานที่เพราะว่าพระองค์สถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งและทรงพร้อมที่จะยกโทษให้ผู้ที่กลับใจเชื่อในพระองค์ไม่ว่าอยู่ที่ไหนก็ตาม เช่นที่บ้าน ที่ทำงาน ที่คริสตจักรหรือที่อื่น ๆ ก็ได้

(2) ใครจะเข้าเป็นคริสเตียนโดยอยู่ลำพังคนเดียวหรือรวมอยู่ด้วยกันหลาย ๆ คนก็ได้ เขามีสิทธิที่จะอธิษฐานทูลต่อพระเจ้าโดยตรงได้โดยไม่ต้องมีคนกลางหรือสื่อ

(3) ใครจะเข้าเป็นคริสเตียนก็ได้ พระเจ้าไม่ได้จำกัดเพศ วัย ฐานะ เชื้อชาติ วรรณะ ภาษา การศึกษา หรือสุขภาพเป็นต้น พระเจ้าทรงรักทุกคนอย่างเสมอภาค จึงมิได้ทรงเลือกหน้าใครเลย แต่ทรงพร้อมที่จะยกโทษให้ทุกคนที่กลับใจเชื่อในพระองค์

(4) ใครจะเข้าเป็นคริสเตียนเมื่อไรก็ได้ พระเจ้าทรงรอคอยการกลับใจของทุกคน และทรงเร่งคนให้รีบกลับใจเสียเร็ว ๆ เพราะคนที่ตายแล้วก็หมดโอกาสที่จะกลับใจ และไม่มีใครทราบวันตายของตนล่วงหน้าได้

เมื่ออ่านมาแค่นี้ผู้อ่านคงจะเข้าใจดีแล้วว่า การที่คนหนึ่งคนใดจะเข้าเป็นคริสเตียนหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับจิตใจ ความคิดและความประสงค์ของเขาเท่านั้น เช่น

- (1) เขาอยากจะรู้จักและดำรงชีวิตอยู่กับพระเจ้า หรืออย่างปราศจากพระเจ้า
- (2) เขาอยากให้พระเจ้าเป็นพระบิดาหรือเป็นผู้พิพากษาของเขา
- (3) เขาอยากอยู่ร่วมกับพระเจ้าในสวรรค์ตลอดไป หรืออยากจะได้รับโทษในนรก
- (4) เขาเป็นคนเชื่อตรงยอมรับผิดหรือจะพยายามปกปิดความบาปของตัวเอง
- (5) เขาเป็นคนถ่อมใจยอมเชื่อฟังในพระเยซูคริสต์หรือเป็นคนเย่อหยิ่งจองหองและดื้อดึงต่อพระองค์

(6) เขาเป็นคนใจอ่อนรู้สึกซาบซึ้งในความรักและการเสียสละของพระเยซู หรือเป็นคนใจแข็งกระด้างและออกตักตัญญูต่อพระองค์ผู้ทรงรักและสละชีวิตเพื่อเขา

ถ้าผู้อ่านอยู่ในประเภทแรกทีกล่าวมาแล้ว ก็คงมีใจพร้อมที่จะกลับใจเสียใหม่ และเชื่อฟังในพระเยซู ขอให้ท่านอ่านบทที่ 2 อีกครั้งหนึ่ง แล้วปฏิบัติตามโดยไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง เพื่อพระพรของการเป็นคริสเตียนจะหลั่งไหลมาสู่ชีวิตของท่าน

ในบทที่ 3 ต่อไป ขอแนะนำผู้ที่กลับใจเชื่อในพระเยซูแล้วว่าควรปฏิบัติอย่างไร

3. การเริ่มต้นดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน

ดังที่กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 ว่า การเข้าเป็นคริสเตียนเป็นการหันหลังให้การประพฤติและการเชื่อถือแบบเดิม แล้วหันมาเชื่อฟังในพระเยซูคริสต์ เป็นพระเจ้าผู้ไถ่บาปและเป็นประมุขฝ่ายจิตวิญญาณตลอดชีวิต ผู้ใดทำอย่างนี้จริง ๆ ก็จะมีน้ำใจอยากปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเยซูทุกข้อ เพราะรู้สึกซาบซึ้งในความรักและบุญคุณของพระองค์ ถ้าเพิ่งเข้าเป็นคริสเตียนใหม่ ๆ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนให้เริ่มต้นดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนดังต่อไปนี้ คือ

ก. **จะต้องเชื่อ** และนับถือพระเยซูคริสต์อย่างเปิดเผย โดยบอกญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงให้ทราบว่า ได้กลับใจเชื่อในพระเยซู และได้เลิกนับถือพระหรือสิ่งอื่น ๆ และการประพฤติตัวแบบเดิมแล้ว การ

ทำอย่างนี้ไม่ใช่ของง่าย แต่พระเยซูคริสต์ก็เตือนว่าเราจะเป็นคริสเตียนอย่างปิดบังไม่ได้ เพราะถ้าผู้ใด ปฏิเสธพระองค์ต่อหน้ามนุษย์ พระองค์จะทรงปฏิเสธเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วย (พระเยซูคริสต์ว่า ทุกคนที่จะรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ แต่ผู้ใดจะ ปฏิเสธเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะปฏิเสธผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้อยู่ในสวรรค์ มัทธิว 10:32-33) พระเยซูคริสต์ทรงทนต่อการดูถูกความอับยศ และความทุกข์ทรมานจนสิ้นพระชนม์อย่างเปิดเผยเพื่อผู้ที่กลับใจเชื่อฉันใด ผู้นั้นก็ต้องนับถือและปฏิบัติต่อพระองค์อย่างเปิดเผยฉันนั้น คนคนที่ไม่ยอมหรือไม่กล้าทำเช่นนี้ก็แสดงว่ายังไม่ได้กลับใจเชื่อในพระเยซูอย่างจริงจัง

ข. ควรจะมีความสัมพันธ์กับคริสตจักร คือติดต่อกับกลุ่มคริสเตียนที่อยู่ใกล้ แจ้งให้ศิษยาภิบาล (คือผู้นำและนักเทศน์ประจำ) ของคริสตจักรทราบถึงการกลับใจเชื่อในพระเยซูและสมัครเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักร (ถ้าผู้อ่านไม่รู้จักคริสตจักรในท้องถิ่นที่ตนอยู่เชิญท่านจดหมายติดต่อดังนี้ “คริสตจักรคณะแบปติสต์” ตู้ ป.ณ. 832 กรุงเทพฯ ข้าพเจ้ายินดีแนะนำ ท่านให้รู้จักกับคริสเตียนหรือ คริสตจักรที่อยู่ใกล้บ้านของท่าน) สมาชิกของคริสตจักรจะต้องรับและเอาใจช่วยท่าน เพราะคริสเตียนถือว่าเป็นพี่น้องกันในพระเยซูคริสต์โดยเป็นบุตรของพระเจ้าองค์เดียวกัน

ค. ควรจะรับศีลล้างบาป โดยศิษยาภิบาลของคริสตจักรหรือศาสนาจารย์คนอื่นจะช่วย ประกอบพิธีให้ พระเยซูทรงตั้งพิธีนี้ไว้สำหรับผู้ที่กลับใจเชื่อแล้ว เป็นการปฏิญาณว่าจะนับถือและเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ตลอดไป (พระเยซูคริสต์ตั้งสาวกว่า ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวกให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดาและบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ มัทธิว 28:19) คำว่า “บัพติศมา” แปลว่า “จุ่มมิดน้ำ” เหตุฉะนั้นตามตัวอย่างของพระเยซู ผู้ประกอบพิธีกับผู้รับพิธีจะลงไป ในน้ำด้วยกัน ซึ่งอาจจะเป็นแม่น้ำ บ่อน้ำลำคลอง ทะเล สระน้ำ หรือบ่อน้ำภายในห้องประชุมของ คริสตจักรก็ได้ผู้ประกอบพิธีจะให้ผู้รับพิธีจุ่มตัวลงมิดน้ำ แล้วก็จะให้ขึ้นจากน้ำ ศีลล้างบาปนี้เป็นภาพ ที่แสดงประสบการณ์ของผู้รับพิธีได้ผ่านมาแล้ว คือ แสดงว่าเขาได้ตายจากชีวิตเก่าและความเชื่อถือเก่า ของเขาแล้วและมีชีวิตใหม่กับพระเยซูคริสต์ (ดู ข้อ 3 หน้า 14) (เราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าส่วนใน ความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายก็ถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยบัพติศมา เพื่อพระคริสต์ได้ ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย โดยเดชพระรัศมีของพระบิดาอย่างไร เราทั้งหลายจะได้ประพฤติดำเนินชีวิต ใหม่อย่างนั้น โรม 6:3-4)

ง. ผู้ที่รับศีลล้างบาปแล้วจะได้เข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักรอย่างเป็นทางการ (ฝ่ายชน ทั้งหลายซึ่งได้รับคำของเปโตรก็รับบัพติศมา และในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกประมาณสามพันคน กิจการ 2:41) ชื่อของเขาจะถูกบันทึกไว้ในสมุดรายชื่อสมาชิก ฉะนั้นเมื่อเขามีสมาชิกภาพอย่างสมบูรณ์

แล้ว ก็ควรจะไปร่วมการประชุมของคริสตจักรทุกครั้งนอกจากจะมีเหตุสุดวิสัย และควรจะต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ของสมาชิกอย่างซื่อสัตย์ตามที่อธิบายนในบทต่อไป

ผู้ใดที่ได้กลับใจเชื่อในพระเยซูและได้ปฏิบัติตนตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ก็นับว่าเป็นผู้ที่เข้าและเริ่มต้นดำเนินชีวิตแบบคริสเตียนตามอย่างหลักคำสอนของพระองค์แล้ว แต่เขาคงไม่พอใจที่จะทำแต่เพียงแค่นี้เท่านั้น คงจะมีใจพร้อมที่จะเรียนรู้และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ตลอดชีวิตด้วย ขอให้ท่านอ่านบทต่อไป เพื่อจะได้รู้แนวทางดำเนินชีวิตคริสเตียนเป็นประจำ

4. การดำเนินชีวิตคริสเตียนเป็นประจำ

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า คริสเตียนมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ 5 ประการ คือ (1) หน้าที่ต่อพระเจ้า (2) หน้าที่ต่อคนอื่น (3) หน้าที่ต่อคริสตจักรและเพื่อนสมาชิก (4) หน้าที่ต่อครอบครัวและ (5) หน้าที่ต่อรัฐบาลสังคม

ก. การปฏิบัติหน้าที่ต่อพระเจ้า พระเยซูคริสต์ตรัสสั่งสอนว่า (จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า ด้วยสิ้นสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า นั่นแหละเป็นพระบัญญัติข้อต้นข้อใหญ่ มัทธิว 23:37) หมายความว่า

1. คริสเตียนจะต้องรักนับถือและเคารพพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น พระเยซูตรัสกำชับว่า (จงกราบไหว้พระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของตนและปฏิบัติพระองค์ผู้เดียว มัทธิว 4:10) ดังได้อ่านในบทที่ 1 แล้ว พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวและเป็นพระผู้ทรงสถิตชีวิตเพื่อไถ่บาปมนุษย์ เหตุฉะนั้นผู้ที่เป็นคริสเตียนแล้วไม่ควรเข้าพิธีทางศาสนาอื่น ๆ หรือนับถือเจ้าและพระอื่น ๆ เพราะการกระทำอย่างนั้นเป็นการดูหมิ่นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ (เช่นเดียวกัน ถ้าคนไทยคนไหนบังอาจนับถือบุคคลอื่นใดเป็นกษัตริย์ ถือว่าเป็นการบังอาจหมิ่นพระบรมเดชานุภาพกษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นองค์ประมุของค์แท้ของชาวไทยทุกคน) เมื่อคราวประทานพระบัญญัติใหม่พระเจ้าทรงเน้นพระบัญญัติข้อแรกว่า (อย่าได้มีพระเจ้าอื่นต่อหน้าเราเลย อพยพ 20:3)

2. คริสเตียนจะต้องมีชีวิตที่ถวายเกียรติยศแก่พระองค์ เหมือนบุตรรักษาชื่อเสียงของบิดา พระเยซูตรัสสั่งสอนให้สาวกอธิษฐานทูลว่า (ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่นับถืออันบริสุทธิ์ มัทธิว 6:9) และให้ประพฤติตนดีเพื่อเมื่อคนอื่นเห็นแล้วจะถวายคำสรรเสริญแก่พระเจ้า (ให้ความสว่างของท่านส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้เห็นการดีของท่านแล้วจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้อยู่ในสวรรค์ มัทธิว 5:16) พระคริสตธรรมคัมภีร์มีหลายข้อที่สอนคริสเตียน ให้ทำทุกอย่างที่จะเป็นการถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า เช่น (เหตุฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายจะกินจะดื่มก็ดีหรือจะทำประการใดก็ดี จงกระทำทุกสิ่งให้เป็นทีถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า 1 โครินธ์ 10:31)

3. คริสเตียนจะต้องนมัสการพระเจ้าเป็นประจำ เพื่อให้สมกับพระลักษณะอันศักดิ์สิทธิ์ ฐานะอันสูงสุดและพระมหากษัตริย์คุณของพระองค์ (จงถวายรัศมีแก่พระเยโฮวาห์ให้สมกับพระนามของพระองค์....จงสรรเสริญพระเจ้าเพราะการอิทธิฤทธิ์ของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ให้สมกับ พระลักษณะใหญ่ยิ่งบริบูรณ์ของพระองค์ สดุดี 96:8,150:2)

(ก) **นมัสการเมื่อไร** คริสเตียนควรเข้าเฝ้าพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน ด้วยการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ และอธิษฐาน ส่วนตัวหรืออธิษฐานร่วมกับครอบครัว นอกจากนี้ควรนมัสการพระเจ้าเป็นประจำทุกสัปดาห์ โดยการเข้าร่วมประชุมนมัสการที่คริสตจักร ทุกวันอาทิตย์ พระคริสตธรรมคัมภีร์เรียกวันอาทิตย์ว่า (วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า วิวรณ์ 1:10) คริสเตียนทุกคนทุกสมัยถือว่าเป็นวันบริสุทธิ์ สำหรับนมัสการพระเจ้าประจำสัปดาห์ เพราะเป็นวันที่พระเยซูคริสต์คืนพระชนม์ (ครั้นรุ่งเช้าวันต้นสัปดาห์เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์สำแดงพระองค์ให้ปรากฏ มาระโก 16:9)

(ข) **นมัสการที่ไหน** เนื่องจากพระเจ้าเป็นวิญญาณสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งดังกล่าวมาแล้วในข้อ 4 หน้า 4 คริสเตียนจึงเข้าเฝ้านมัสการพระองค์ที่ไหนก็ได้ แล้วแต่ความสะดวกและความสงบเงียบของสถานที่ ฉะนั้น สำหรับการนมัสการส่วนตัวคริสเตียนจะใช้สถานที่ที่สะดวกและเหมาะสมสำหรับตน เช่นที่บ้านที่ทำงาน ในห้อง ในสวน หรือที่ทุ่งนา เป็นต้น แต่สำหรับการนมัสการประจำสัปดาห์ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเน้นว่า คริสเตียนควรเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าด้วยกัน คริสเตียนทุกคนมีหน้าที่จะต้องไปร่วมการประชุมนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรทุกวันอาทิตย์ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย ในกรณีเช่นนี้ให้เข้าเฝ้านมัสการพระเจ้าเป็นการส่วนตัว แล้วแต่ว่าวันนั้นจะอยู่ที่ไหน ถ้าบ้านคริสเตียนคนไหนอยู่ห่างจากคริสตจักร ไกลเกินความสะดวกก็ควรจะไปร่วมนมัสการที่บ้านของคริสเตียนคนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ใกล้กันหรือจัดการประชุมนมัสการขึ้น ที่บ้านของตน โดยเป็นผู้นำเองหรือเชิญคริสเตียนคนอื่นเป็นผู้นำ

(ค) **นมัสการอย่างไร** เนื่องจากพระเจ้าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ และคริสเตียนคือวิญญาณที่ได้รับภารกิจโทษาบปแล้วเพราะฉะนั้นในการนมัสการ คริสเตียนจึงมีสิทธิ์เข้าเฝ้าพระเจ้าโดยตรงไม่ต้องมีคนกลาง และไม่ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางศาสนาเช่น ดอกไม้หรือรูปเทียน เป็นต้น โดยเฉพาะพระเจ้าทรงห้ามไม่ให้มีรูปบูชาอย่างเด็ดขาด ในพระบัญญัติใหญ่ข้อที่ 2 (อย่าทำรูปเคารพสำหรับตน อพยพ 20:4 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า...คนไหนรูปเคารพ...จะไม่ได้มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า 1 โครินธ์ 6:9-10) พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าคริสเตียนมีวิธีนมัสการพระเจ้า 4 วิธีด้วยกัน คือ

(1) ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าด้วยบทเพลงที่เป็นการสรรเสริญพระองค์ เพราะการร้องเพลงอย่างจริงใจก็เป็นวิธีหนึ่งที่แสดงออกถึงความรู้สึกอย่างลึกซึ้ง ในจิตใจที่อยากจะสรรเสริญพระเจ้าด้วย

สุดใจ (มาเถิดให้เราทั้งหลายร้องเพลงถวายความสรรเสริญแก่พระเยโฮวาห์ ให้โห่ร้องด้วยเสียงชื่นบานถวายพระองค์เป็นบทเพลง บทเพลงสรรเสริญ 95:1-2)

(2) อธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าด้วยคำพูด ที่อยากจะทูลพระองค์ตามความรู้สึกที่มีอยู่ในใจ (ข้าพเจ้าปรารถนาให้คนทั้งหลายอธิษฐานในที่ประชุมทุกแห่ง 1 ทิโมธี 2:8)

(3) ถวายทรัพย์หนึ่งในสิบส่วน (หนึ่งในสิบส่วนของรายได้) ของเรา เงินถวายนี้จะใช้เพื่อให้ ศิษยาภิบาลดำเนินงานของคริสตจักรและเผยแพร่พระกิตติคุณของพระเยซูให้คนอื่น ๆ ได้ทราบ เพราะพระเจ้าผู้สูงสุดผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวงและประทานสรรพสิ่งทั้งปวงให้เราได้ครอบครองและได้กินได้ใช้ เราจึงควรถวายส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระองค์ประทานให้ เป็นการนมัสการพระองค์เพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกซึ่งในพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงให้สัญญาว่า (จงเอาบรรดาส่วนสิบชักหนึ่งนั้นมาสะสมไว้ในคลังเพื่อจะมีโภชนาการของเรา และจงมาลองดูเราในเรื่องนี้ คูทิหรือว่าเราจะเปิดบัญชีรทอ้งฟ้าให้เจ้าและเทพไรให้แก่เจ้าเกินความต้องการหรือไม่ มาลาคีย์ 3:10)

(4) ศึกษาและฟังคำเทศนาเกี่ยวกับคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ซึ่งเป็นพระโอวาทของ พระเจ้าเพื่อจะได้เข้าใจพระบัญญัติของพระเจ้าอย่างถูกต้อง

(5) รับพิธีศีลระลึก ทุกเดือนหรือทุกสามเดือน ทางคริสตจักรจะจัดให้สมาชิกร่วมกับ พิธีศีลระลึก ซึ่งเป็นพิธีประจำคริสตจักรที่พระเยซูทรงตั้งขึ้นเอง (ในศาสนาคริสต์เรามีเพียง 2 พิธีเท่านั้น คือ พิธีศีลล้างบาปและศีลระลึกนี้) ในพิธีศีลระลึกพระเยซูตรัสสั่งคริสเตียนให้รับประทานขนมปัง และน้ำองุ่นเป็นเครื่องหมายเตือนให้ระลึกถึงพระกายและพระโลหิตของพระเยซู ที่พระองค์ทรงเสียดสเพื่อมนุษย์บนไม้กางเขน (เมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากจอกนี้ (คือน้ำองุ่น) เวลาใดท่านก็จะประกาศการวายพระชนม์ของพระองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านว่าพระองค์จะเสด็จมา 1 โครินธ์ 11:26)

(ง) อยู่ในท่าทางอย่างไร คริสเตียนนมัสการพระเจ้าในท่าทางต่าง ๆ กัน เช่นคุกเข่า หมอบ นั่งหรือ ยืนเป็นต้นพระคริสตธรรมคัมภีร์ไม่ได้จำกัดท่าทาง ทางกายในการนมัสการแต่ได้เน้นถึงเรื่องจิตใจว่า ผู้ที่จะนมัสการพระเจ้าให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์จะต้องถ่อมใจ สารภาพบาปและนมัสการด้วยน้ำใสใจจริง เพราะพระเจ้าเป็นพระวิญญาณผู้ทรงรอบรู้จิตใจ และความคิดภายในของมนุษย์ทุกคน (พระเยซูตรัสสอนว่า พระเจ้าเป็นพระวิญญาณและผู้ทนมัสการพระองค์ต้องนมัสการโดยจิตวิญญาณและความจริง ยอห์น 4:25)

4. คริสเตียนจะต้องเข้าเฝ้าและพยายามใกล้ชิดกับพระเจ้าเสมอ ๆ คนที่กลับใจเชื่อในพระเยซูแล้วพระเจ้าจะทรงยกโทษให้ และรับเขาเป็นบุตรของพระองค์ เขาจึงมีสิทธิ์และมีหน้าที่ที่จะเข้าเฝ้าและใกล้ชิดกับพระบิดาบ่อย ๆ ได้ เหมือนบุตรสนิทสนมกับบิดาโดยการสนทนากัน พระเจ้าสถิตอยู่กับคริสเตียนตลอดเวลา เขาจึงเปิดจิตใจนี้ถึงพระเจ้า และอธิษฐานทูลสนทนากับพระองค์ได้ทุกเวลา ถ้า

อธิษฐานอย่างจริงใจ พระองค์จะโปรดให้เขารู้สึกถึงการสถิตอยู่ของพระองค์ ซึ่งเป็นความอบอุ่นใจและความอิมใจอย่างบอกไม่ถูก

คำอธิษฐานตามแบบอย่างของพระเยซู (มัทธิว 6:9-13) คริสเตียนควรจะเริ่มอธิษฐานด้วยคำสรรเสริญ และขอบคุณพระเจ้า ประการที่สอง ควรสารภาพความผิดบาปที่ได้กระทำตั้งแต่เวลาอธิษฐานครั้งก่อนจนถึงเวลานี้ ประการสุดท้าย เขามีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานเพื่อคนอื่น ๆ และทูลเรื่องปัญหาชีวิตของตนเองเพื่อจะได้ขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์ทรงตอบสนองและช่วยเหลือหรือไม่ก็แล้วแต่พระปัญญาและพระประสงค์ของพระองค์ แต่แน่นอนที่สุด พระเจ้าจะประทานกำลังใจและสันติสุขให้เพื่อให้อธิษฐานจะได้มีความเข้มแข็งในการดำเนินชีวิตคริสเตียน (จงเสนอความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้าโดยการอธิษฐานและขอบพระคุณและสันติสุขแห่งพระเจ้า ซึ่งเหลือที่จะเข้าใจได้ จะคุ้มครองใจและความคิดของท่านทั้งหลายไว้ในพระเยซูคริสต์ ฟิลิปปี 4:6-7)

ตามที่กล่าวมาแล้วคริสเตียนทุกคนควรจะเข้าเฝ้าและนมัสการพระเจ้า **ทุกวันอาทิตย์** ที่คริสตจักรและที่บ้านทุกวันเป็นประจำ คริสเตียนส่วนมากมักจะกำหนดเวลาเข้าเฝ้าอธิษฐานเป็นประจำทุกวันเช้า โดยวิธีนี้เขาจะได้รับกำลังใจจากพระเจ้าเพื่อทำงานตลอดวันนั้น และเวลาสงบใจอธิษฐานก็เป็นเวลาเหมาะสำหรับการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วย พระเจ้ามักจะดลใจคริสเตียนให้รู้น้ำพระทัยของพระองค์ ขณะที่กำลังอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วยใจอธิษฐานและใจพร้อมที่จะเชื่อฟังพระองค์

คนที่เป็นคริสเตียนยืนนานก็ยิ่งชอบอยู่ใกล้ชิดพระเจ้า ไม่ใช่วันละหนึ่งครั้งเท่านั้นแต่เกือบตลอดเวลา เพราะเขาเห็นว่าความสุขสบายใจและความเข้มแข็งฝ่ายจิตวิญญาณมักจะขึ้นอยู่กับการได้อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า พระเยซูตรัสสอนพวกสาวกว่า (จงเข้าสนิทอยู่ในเรา และเราจะเข้าสนิทอยู่ในท่าน ก็บังเกิดผลเองไม่ได้เว้นไว้ติดอยู่กับต้นนั้นใด ท่านทั้งหลายจะเกิดผลไม่ได้เว้นไว้ได้เข้าสนิทอยู่ในเรา ฉะนั้น เราเป็นองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่ง ผู้ใดที่เข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นจะเกิดผลมาก ยอห์น 15:4-5) การสนิทสนมกับพระเจ้า (ด้วยการอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์) เป็นสิทธิ์ใหญ่ยิ่งของคริสเตียนในชีวิตนี้และเป็นการเตรียมตัวที่จะสนิทสนมกับพระองค์มากยิ่งขึ้นในเมืองสวรรค์ต่อไป

5. คริสเตียนจะต้องเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเจ้า พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเน้นว่า (คนใด ๆ ที่ว่า ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ แต่มิได้ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์คนนั้นเป็นคนพุดมูสาและความจริงไม่ได้อยู่ในคนนั้นเลย 1 ยอห์น 2:4) พระเยซูเองก็ตรัสเช่นเดียวกันว่า (ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา ยอห์น 14:15) คริสเตียนต้องถือว่าคำสั่งสอนของพระเจ้าเป็นเอกเป็นใหญ่ในชีวิตของตน และมีความสำคัญมากกว่าคำสั่งสอนของมนุษย์ไม่ว่าผู้ใดเพราะว่ามนุษย์ไม่ใช่ผู้สูงสุดและไม่ใช่ผู้สละชีวิตของตนเหมือนพระเจ้า (ฝ่ายเปโตรกับอัครสาวกอื่น ๆ จึงตอบว่า ข้าพเจ้าจำต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์ กิจการ 5:29) เนื่องจากพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหนังสือบันทึกคำสั่ง

สอนของพระเจ้าไว้ คริสเตียนจึงจำเป็นต้องศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งส่วนตัวที่บ้าน และส่วนรวมกับเพื่อนสมาชิกที่คริสตจักร ถ้าพบข้อความตอนไหนที่ไม่เข้าใจก็ควรจะไปถามและขอคำอธิบายจากศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรหรือคริสเตียนผู้อาวุโสอื่น ๆ

6. คริสเตียนจะต้องยอมถูกข่มเหงเพื่อพระเจ้า พระเยซูคริสต์ตรัสสอนว่า คริสเตียนบางคนอาจจะถูกข่มเหงเพราะเหตุความเชื่อของเขา (จงระลึกถึงคำที่เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายแล้วว่า จะเป็นใหญ่กว่านายหามิได้ ถ้าเขาข่มเหงเราแล้วเขาคงจะข่มเหงท่านทั้งหลายด้วย ยอห์น 15:20) เช่นคนอื่น ๆ อาจจะนิทาติเตียน และใส่ร้ายเขา บางคนอาจจะแกล้งเบียดเบียนหรือปรักปรำเขา เขาจะต้องเสียงานเสียเพื่อน ๆ หรือญาติพี่น้องและยิ่งกว่านั้นเขาอาจจะถูกทรมาณหรือประหารชีวิต (เหมือนคริสเตียนชาวเกาหลีเหนือบางคนต้องถูกพวกคอมมิวนิสต์ยิงเป้าในระหว่างสงครามเกาหลี) ถึงแม้ว่าการถูกข่มเหงดังกล่าวมานี้ลำบากมาก แต่คริสเตียนแท้ทุกคนก็ยินดีและยอมทนเพื่อพระองค์ เมื่อนึกถึงการข่มเหงและความทุกข์ทรมาณอันร้ายแรงที่สุดที่พระเยซูทรงยอมรับเพื่อเขา นอกจากนั้นคริสเตียนทุกคนที่ถูกข่มเหงเพื่อพระเจ้าจะได้รับบำเหน็จพิเศษในเมืองสวรรค์ พระเยซูตรัสสัญญาว่า (บุคคลผู้ใดทนความราวีเบียดเบียนเพราะความชอบธรรมก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์ก็เป็นของเขาแล้ว เมื่อเขาจะติเตียน ข่มเหงและนิทาท่านทั้งหลายต่าง ๆ เป็นความเท็จเพราะเรา ท่านก็เป็นสุขจงชื่นชมยินดีอย่างยิ่ง เพราะว่าบำเหน็จของท่านมีบริบูรณ์ในสวรรค์ มัทธิว 5:10-12)

7. คริสเตียนจะต้องรักษาตัวให้บริสุทธิ์เพื่อพระเจ้า พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าร่างกายของคริสเตียนเปรียบเสมือนอวัยวะของพระเยซูคริสต์ และพระวิหารของพระเจ้า (ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าตัวท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในตัวท่าน 1 โครินธ์ 6:15,3:16) ฉะนั้นคริสเตียนต้องระมัดระวังความประพฤติ (กิริยา) การพูด (วาจา) และความคิด (ใจ) ทุกประการ เพื่อร่างกายของเขาจะได้เป็นอวัยวะและเป็นวิหารที่บริสุทธิ์และสมควรที่พระองค์จะสถิตอยู่ พระคริสตธรรมคัมภีร์ห้ามทำบางสิ่งบางอย่างที่เป็นมลทินต่อร่างกายและทำให้หมดความบริสุทธิ์ คือ

(ก) การล่วงประเวณี พระคริสตธรรมคัมภีร์อธิบายไว้ว่าเป็นการร่วมประเวณีกับคนที่ไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตัวไม่ว่าโดยฝืนใจหรือสมัครใจ (ร่างกายไม่ใช่มีไว้สำหรับการล่วงประเวณี แต่มีไว้สำหรับพระองค์พระผู้เป็นเจ้า...ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์ ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะเอาอวัยวะของพระคริสต์มาเป็นอวัยวะของหญิงแพศยาได้หรือ อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย....การล่วงประเวณีนั้นจงหลีกเลี่ยงเสีย ความบาปอื่น ๆ ทุกอย่างซึ่งมนุษย์กระทำนั้นอยู่นอกกาย แต่คนใด ๆ ที่ล่วงประเวณีก็ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง 1 โครินธ์ 6:13-16)

นอกจากการล่วงประเวณีพระคริสตธรรมคัมภีร์ยังห้ามมีใจกำหนดและเป็นฐูทางใจกับหญิงอื่น ซึ่งพระเยซูทรงถือว่าเป็นบ่อเกิดของการกระทำชั่ว และมีโทษเท่ากับการกระทำทางกาย (ท่านทั้งหลาย ได้ยินคำซึ่งกล่าวไว้ว่า อย่าล่วงประเวณีผิวเมียฝ่ายเราของท่านทั้งหลายว่า ผู้ใดแลดูผู้หญิงด้วยใจกำหนด ในหญิงนั้น ผู้นั้นได้ล่วงประเวณีในใจกับหญิงนั้นแล้ว มัทธิว 5:27-28) เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วคริสเตียนก็ต้องละเว้นจากนิสัยและการกระทำที่จะปลุกกำหนดหรือการเป็นฐูทางใจขึ้น เช่น การอ่านหนังสือ หรือการดูภาพยนตร์ที่เป็นเรื่องสกปรกลามก การดูภาพถ่ายเปลือยกายหรือรูปโป๊ การแต่งตัวไม่สุภาพ การเล่าและฟังเรื่องสกปรกลามก การเดินร่า หรือการกอดจูบกัน เป็นต้น

(ข) การดื่มของเมา ซึ่งอาจจะชักจูงผู้ดื่มให้ทำความคิดบาปหลายอย่างโดยไม่รู้ตัว (อย่าเมาเหล้า องุ่นอันเป็นเหตุให้เสียคนไป แต่จงประคบด้วยพระวิญญาณ เอเฟซัส 5:18 เหล้าองุ่นทำให้เกิดการเขี้ยวหยันและสุราทำให้เกิดการพาลเกร สุภาษิต 20:1) นอกจากของเมาคริสเตียนควรละเว้นการสูบบุหรี่ สูบ บุหรี่ กินหมาก และสูบเฮโรอิน และยาเสพติดอื่น ๆ เพราะว่สิ่งเหล่านี้เป็นพิษซึ่งทำลายสุขภาพของร่างกาย

(ค) การทำทุจริตทุกอย่าง เช่นการลักขโมยทรัพย์สินของผู้อื่นการฉ้อโกงหรือหลอกลวงเขาเป็นต้น พระเจ้าคริสต์ตักเตือนว่า (ตาของข้าพเจ้าจะคอยฟังดูข้าแผ่นดินที่สัตย์ซื่อ เพื่อให้เขาอาศัยอยู่กับข้าพเจ้า ผู้ใดที่ประพฤติทางดีรอบคอบผู้นั้นจะปฏิบัติข้าพเจ้า ผู้ใดที่ประพฤติฉ้อโกงจะอาศัยอยู่ในเคหาของข้าพเจ้าไม่ได้ผู้ใดที่พุดมุสาจะดำรงอยู่ต่อตาข้าพเจ้าก็หาไม่ได้ สดุดี 101:6-7)

(ง) การคบสมาคมกับคนชั่ว (ท่านทั้งหลายอย่าเข้าส่วนด้วยกันกับคนเหล่านั้น (คนชั่ว) เลย เพราะว่เมื่อก่อนท่านทั้งหลายเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้วในองค์พระผู้เป็นเจ้าจงประพฤติอย่างลูกของความสว่าง เอเฟซัส 5:7-2) ข้อนี้ไม่ได้ห้ามคริสเตียนรู้จักและเป็นเพื่อนกับคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่คริสเตียน แต่ห้ามไปร่วมทำความชั่วกับคนอื่น ตามที่กล่าวมาแล้วพระองค์ต้องเชื่อฟังและทำตามพระทัยพระเจ้า ไม่ใช่ตามใจมนุษย์

(จ) การเอ่ยพระนามของพระเจ้าในทางที่ผิด คือ ในทางที่ไม่ได้แสดงความเคารพต่อพระองค์ พระบัญญัติใหญ่ข้อที่ 3 คือ (อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าเปล่า ๆ อพยพ 20:7) ข้อนี้ห้ามการออกพระนามของพระเจ้าเล่น ๆ หรือใช้พระนามของพระเจ้าในการแข่งสาปหรือด่าคนอื่น

(ฉ) คำพูดไม่บริสุทธิ์ เช่น การพุดมุสา การนินทา ใส่ร้ายคนอื่น การแข่งสาปและด่าคนอื่น การทะเลาะวิวาทคนอื่น การพุดคำหยาบคายหรือเล่าเรื่องสกปรกลามก เป็นต้น คริสเตียนต้องละเว้นจากสิ่งเหล่านี้แต่ต้องใช้ปากใช้ลิ้นเพื่อขอบพระคุณเพื่อสรรเสริญพระเจ้าและเพื่อประโยชน์ต่อคนอื่น (เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเลิกการพุดมุสา และจงต่างคนต่างพุดความจริง.....อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่ให้ใช้คำดีตามแต่จะต้องการซึ่งเป็นที่ให้เกิดความจำเริญขึ้นเพื่อจะเป็นคุณแก่คน

เหล่านั้นที่ได้ยินอย่าให้มีการอภัยสอดดู และการพูดเล่นไม่เข้าเรื่องและการพูดตลก โคนเกร ซึ่งเป็นการไม่สมควรแต่ให้ขอบพระคุณดีกว่า เอเฟซัส 4:25-29:5:4)

(ข) ความคิดไม่บริสุทธิ์ พระคริสตธรรมคัมภีร์เน้นว่าคริสเตียนต้องระวังความคิดในใจเหมือน การกระทำ และคำพูดภายนอก เพราะว่าจิตใจเป็นบ่อเกิดของการกระทำและคำพูดทุกอย่าง พระเยซูคริสต์ว่า (สิ่งที่ออกมาจากภายในมนุษย์สิ่งนั้นแหละกระทำให้มนุษย์เป็นมลทิน เพราะว่าความคิดชั่วร้าย การคบชู้ การลักขโมย การฆ่าคน การผิดพิวผิดเมีย การโลภจ้อโกง การบาปต่าง ๆ การล่อลวงเขาราคะ ตัณหา อิจฉาริษยา การใส่ร้าย การยกตนข่มท่าน และการปล่อยตัวไปตามลำพังใจ สารพัดการชั่วนี้เกิด มาแต่ภายในใจของมนุษย์ และการทำให้มนุษย์เป็นมลทินไป มาระโก 7:20-23)

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วคริสเตียนจะต้องระวังตัว ระวังจากความคิดและสิ่งชั่วร้ายทุกอย่าง เช่น การโลภ การเกลียดชัง การโกรธ การมีใจกำหนัด การอิจฉาริษยา การมีใจเย่อหยิ่งจองหอง และใจ อหามาศเป็นต้น คริสเตียนควรคิดในสิ่งที่ดีและสิ่งที่พอพระทัยพระเจ้า (ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย สิ่งใดที่จริง สิ่งใดที่น่านับถือ สิ่งใดที่ยุติธรรม สิ่งใดที่บริสุทธิ์ สิ่งใดที่น่ารัก สิ่งใดที่น่าฟัง คือ ถ้ามีความดีประการใด ถ้ามีการนำสรรเสริญประการใด ก็จงใคร่ครวญสิ่งเหล่านี้ ฟิลิปปี 4:8)

ตามที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นว่า พระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ ฉะนั้นคริสเตียนซึ่งเป็นเหมือนอวัยวะ และ วิหารของพระองค์จึงจำเป็นต้องเป็นคนบริสุทธิ์ในทุกด้าน (ดูก่อนท่านผู้เป็นที่รักเมื่อเรามีคำสัญญา เช่นนั้นแล้วให้เราชำระตัวของเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างแห่งเนื้อหนังและวิญญาณจิต และให้เรา กระทำการบริสุทธิ์ให้สำเร็จ โดยความเกรงกลัวพระเจ้า 2 โครินธ์ 7:1)

ข. การปฏิบัติหน้าที่ต่อคนอื่น พระเยซูคริสต์ตรัสสอนพระบัญญัติใหม่เกี่ยวกับการประพฤติต่อ คนอื่น คือ (จงรักเพื่อนบ้าน (คนอื่น) เหมือนรักตนเอง มีทธิ 32:39) หมายความว่า

1. คริสเตียนจะต้องทำทุกสิ่งด้วยความรักและความหวังดีต่อคนอื่น ต้องทำเฉพาะสิ่งที่เป็น ประโยชน์แก่คนอื่น และละเว้นสิ่งที่จะทำให้อื่นได้รับความเสียหายหรือความเดือดร้อนใด ๆ เช่น การฆ่าคน ตีรันฟันแทงคน ลักขโมย จ้อโกง หลอกลวง เอาเปรียบ เบียดเบียน นินทาใส่ร้าย เป็นพยาน เท็จ สาปแช่งด่าว่า ทะเลาะวิวาทและอื่น ๆ (คนใดที่รักคนอื่นก็กระทำให้พระบัญญัติสำเร็จแล้ว ด้วย พระบัญญัติที่ว่า อย่าล่วงประเวณี อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ อย่าโลภ ทั้งพระบัญญัติอื่น ๆ ด้วยก็รวมเข้าอยู่ในพระบัญญัตินี้ คือว่าจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง ความรักไม่ประทุษร้ายแก่ เพื่อนบ้าน เหตุฉะนั้นความรักจึงเป็นที่ให้พระบัญญัติสำเร็จ โรม 13:8-10)

2. คริสเตียนจะต้องเอาใจใส่ช่วยเหลือคนอื่น ตามโอกาสและความสามารถของตน เช่น คน เจ็บป่วย คนยากจน หรือคนมีความทุกข์โศกเศร้าเป็นต้น พระเยซูคริสต์สอนให้คริสเตียนถ่อมตัวและรับ ใช้ปรนนิบัติคนอื่นเหมือนพระองค์เองได้ทรงปรนนิบัติคนทั่วไปเป็นตัวอย่าง (เหตุฉะนั้นถ้าเราผู้เป็น

องค์พระผู้เป็นเจ้าและอาจารย์ได้สั่งเท้า ซึ่งเป็นการปรนนิบัติท่านทั้งหลายควรจะล้างเท้าซึ่งกันและกัน ด้วยเราได้วางแบบอย่างให้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนที่เราได้กระทำแก่ท่าน ยอห์น 13:14-15) พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าคริสเตียนควรจะเห็นแก่คนอื่นมากกว่าเห็นแก่ตัวเอง ไม่ว่าเขาจะสามารถช่วยเหลือคนอื่นด้วยวัตถุสิ่งของหรือช่วยเหลือโดยการอธิษฐาน ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญของ คริสเตียนทุกคนก็ตาม

3. คริสเตียนจะต้องนับถือและแสดงความสุภาพต่อคนทั่วไป โดยไม่ถือเชื้อชาติ ชั้นวรรณะ หรือตำแหน่งฐานะเหมือนพระเจ้ามิได้ทรงเลือกหน้าผู้ใดแต่ทรงรักทุกคนเท่ากันและทรงถือว่าทุกคนมีค่าเท่ากัน (ฝ่ายเปโตรจึงออกปากกล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นจริงแล้วว่า พระเจ้าไม่ทรงเลือกหน้าผู้ใด กิจการ 10:34) ฉะนั้นคริสเตียนไม่ควรดูถูกหรือรังเกียจผู้ใดเป็นอันขาดไม่ว่าฐานะความเป็นอยู่ของเขาจะเป็นอย่างไรก็ตาม ในขณะที่เดียวกันพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็สอนไม่ให้คริสเตียนถือตัวหรืออวดดีด้วยเหตุใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะคุณงามความดีและคุณสมบัติอื่น ๆ ของคริสเตียนก็มาจากพระเจ้า (ผู้ใดเล่ากระทำให้ท่านวิเศษผิดกันกับคนอื่น? มีอะไรบ้างที่ท่านมิได้รับ (จากพระเจ้า) เล่า ถ้าท่านได้รับแล้ว เหตุใดท่านจึงอวดเหมือนมิได้รับเลย 1 โครินธ์ 4:6)

4. คริสเตียนจะร้องให้อภัยแก่คนอื่น เหมือนพระเจ้าได้ทรงให้อภัยแก่คน (ท่านทั้งหลายจงเมตตาซึ่งกันและกัน มีใจเอ็นดูซึ่งกันและกัน และอภัยโทษให้กันและกันเหมือนพระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้ท่านทั้งหลายในพระคริสต์ เอเฟซัส 4:12) พระเยซูตรัสสอนให้คริสเตียนยกโทษผู้ทำผิดต่อตนถึง 490 ครั้ง หมายความว่ายกโทษให้เสมอโดยไม่คิดแก้แค้น (ดูก่อนท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก้แค้นแต่จงมอบการนั้นไว้ แล้วแต่พระเจ้าจะลงอาชญา ด้วยมีคำเขียนไว้แล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า การแก้แค้นนั้นเป็นแผนงานของเรา เราเองจะตอบแทน โรม 12:19-20) ยิ่งกว่านั้นพระเยซูตรัสสอนคริสเตียนให้ตอบแทนความชั่วที่คนอื่นทำต่อตนด้วยความดี (จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน จงอวยพรแก่คนที่แช่งคำท่าน จงอธิษฐานขอเพื่อคนที่เคียดแค้นท่าน ลูกา 6:27-28)

เช่นเดียวกัน ถ้าคริสเตียนเกิดทำผิดต่อคนอื่นไม่ว่าด้วยเจตนาหรือไม่ก็ตาม ก็ควรจะรีบไปสารภาพผิดขออภัยและคืนดีกับผู้นั้นเสีย (เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพผิดต่อกันและอธิษฐานเพื่อกันและกัน ยากอบ 5:16)

5. คริสเตียนจะต้องช่วยคนอื่นให้รู้เรื่องพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ โดยประสงค์จะจงใจ เขาให้กลับใจเสียใหม่และเชื่อถือนในพระเยซูเหมือนตน นี่เป็นคำสั่งทั้งข้อแรกและข้อสุดท้ายที่พระเยซูตรัสบอกพวกสาวก (จงตามเรามาเถิดและเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้จับคน มาระโก 1:17) และ (ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นผู้สาวก มัทธิว 28:19) ในสายพระเนตรของพระเจ้าการ

ทำอย่างนี้นับเป็นการช่วยเหลือคนอื่นอย่างสุดยอด เพราะว่าจะมีผลประโยชน์มากที่สุดและนานที่สุด (คือจะช่วยให้พ้นจากนรกและมีชีวิตนิรันดร์ในเมืองสวรรค์)

คริสเตียนจะช่วยคนอื่น (โดยเฉพาะญาติพี่น้องและเพื่อนฝูง) ให้รู้เรื่องพระเยซูได้หลายวิธี คือ (1) สนทนา เล่าเรื่องพระเยซูให้เขาฟัง (2) สนทนา เล่าประสบการณ์ชีวิตคริสเตียนของตนเองให้เขาฟัง (3) เชิญชวนหรือพาเขาไปร่วมประชุมฟังพระกิตติคุณที่คริสตจักร (4) ให้พระคริสตธรรมคัมภีร์หรือหนังสือแนะนำที่เป็นเรื่องพระเยซูเขาไปอ่าน และ (5) จัดให้มีการนมัสการหรือการศึกษา พระคริสตธรรมคัมภีร์ในบ้านแล้วเชิญชวนเขาไปร่วมฟัง

นอกจากวิธีเหล่านี้ก็มีอีกสองอย่างที่จะมีอิทธิพล และเป็นกำลังใจสำหรับคนที่กำลังสนใจเรื่องพระเยซู คือ (1) ตัวอย่างของคริสเตียน เขาจะเห็นว่าชีวิตคริสเตียนมีค่ามากแค่ไหนหนักแล้วแต่ชีวิตประจำวันคริสเตียนที่เขาู้และ (2) การอธิษฐานของคริสเตียนเพื่อเขา พระวิญญาณของพระเจ้าจะทำงานในจิตใจของเขาให้เข้าใจดีและให้สำนึกถึงความผิดบาป

ค. การปฏิบัติหน้าที่ต่อคริสตจักร พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า คริสตจักรเป็นสมาคมที่ พระเยซูคริสต์ทรงตั้งขึ้นเอง สำหรับคนที่กลับใจเชื่อในพระองค์ทุกคน (พระเยซูตรัสว่า บนศิลานี้ (ความเชื่อของคริสเตียน) เราจะตั้งคริสตจักรของเราไว้ มัทธิว 16:18) สมาชิกคริสเตียนเปรียบเสมือนพี่น้องในครอบครัวมีพระเจ้าทรงเป็นพระบิดา และเปรียบเสมือนอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย มีพระเยซูทรงเป็นศีรษะ (พระองค์เป็นศีรษะของกายคือคริสตจักรนั้น โคโลสี 1:18 เราทั้งหลายผู้เป็นหลายคนยังเป็นกายอันเดียวในพระคริสต์ และเป็นอวัยวะแก่กันและกันฉันนั้น โรม 12:5) คริสเตียนจึงมีหน้าที่บางอย่างต่อพี่น้องคริสเตียนคนอื่น และต่อคริสตจักรที่เขาสังกัดอยู่ คือ

1. คริสเตียนจะต้องรักซึ่งกันและกัน พระเยซูตรัสเน้นว่า (เราให้บัญญัติใหม่ไว้ให้แก่เจ้าทั้งหลาย คือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาฉันใด เจ้าจงรักซึ่งกันและกันด้วยนั้น คนทั้งหลายจะรู้ว่าเจ้าเป็นเหล่าสาวกของเราก็เพราะว่าเจ้าทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน ยอห์น 13:15-35) ความรักระหว่างสมาชิกคริสเตียนควรจะช่วยให้ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และควรจะแสดงความรักและไม่ตรีจิตนั้นหลายวิธี เช่น

(ก) ช่วยเหลือพี่น้องสมาชิกที่มีความทุกข์ ความเจ็บป่วยหรือความยากลำบากใด ๆ (จงเข้าส่วนช่วยสิทธิชนในการขาดสนของเขา โรม 12:13 จงช่วยแบกภาระ (ร่วมทุกข์ร่วมสุข) ซึ่งกันและกันเถิด ดังนั้นจึงเป็นที่ให้พระบัญญัติของพระคริสต์สำเร็จ กาลาเทีย 6:2) ไม่ว่าจะสามารถช่วยเหลือด้วยวัตถุสิ่งของหรือไม่ก็ตาม คริสเตียนทุกคนมีหน้าที่ที่จะช่วยพี่น้องด้วยการอธิษฐานเพื่อเขา

(ข) ให้กำลังใจและอธิษฐานเพื่อพี่น้องคริสเตียนใหม่ ๆ ที่จิตวิญญาณอาจจะยังอ่อนแอ (ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย...เราวิงวอนพวกท่าน.....ให้หนุนน้ำใจผู้ที่ท้อใจ ให้ชูกำลังคนที่อ่อนกำลัง 1 เธสะโลนิกา

5:14) โดยเฉพาะคริสเตียนที่มีอาวุโสจะต้องระวังตัว ให้ชีวิตเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับพี่น้องคริสเตียนใหม่ ๆ (อย่าให้ผู้อื่นผู้ใดวางสิ่งซึ่งให้สะดุดหรือสิ่งซึ่งเป็นเหตุให้ล้มลงไว้ต่อหน้าพี่น้อง โรม 14:13)

(ค) ทำงานของคริสตจักรเพื่อส่วนร่วม พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนไม่ให้คริสเตียนถือตัวหรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว แต่ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในพระเยซูคริสต์ (ท่านทั้งหลายจงกระทำให้ความยินดีของข้าพเจ้าเต็มเปี่ยม โดยที่ท่านมีใจคิดอย่างเดียวกัน มีความรักอย่างเดียวกัน มีใจรู้สึกและคิดพร้อมเพรียงกัน คือไม่ทำประการใดในทางทุ่มเถียงกันหรืออวดดีไปเปล่า ๆ แต่ให้ทุกคนมีใจถ่อมลงถือว่าคนอื่นดีกว่าตัว อย่าให้ต่างคนต่างคิดแต่การงานของตนฝ่ายเดียวแต่ให้คิดถึงการงานของคนอื่น ๆ ด้วย ฟิลิปปี 2:2-4) คริสตจักรจึงต้องดำเนินงานโดยสมาชิกช่วยกันออกความคิดและปรึกษาหารือกันด้วยใจอธิษฐานเมื่อตกลงใจกันแล้วสมาชิกทั้งหลายต้องร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานตามที่ได้ตกลงไว้

(ง) ขอกภัยและให้อภัยซึ่งกันและกัน ถ้าเกิดมีใครทำผิดต่อพี่น้องสมาชิกขึ้น (ซึ่งไม่ควรมี) คนที่ทำผิดจะต้องรีบไปสารภาพและขอโทษพี่น้องที่ตัวทำผิดต่อ และสมาชิกคนนั้นจะต้องให้อภัย (ท่านทั้งหลายจงสารภาพผิดต่อกันและกัน ยากอบ 5:16 ท่านทั้งหลายจงเมตตาซึ่งกันและกัน มีใจเอ็นดูซึ่งกันและกัน และอภัยโทษให้กันและกัน เอเฟซัส 4:32) โดยวิธีนี้พี่น้องสมาชิกจะคืนดีด้วยทันที ทำให้เกิดความสงบสุข และความสามัคคีธรรมอันประเสริฐในครอบครัวของพระเจ้า และจะป้องกันเรื่องการทะเลาะวิวาทกันในคริสตจักร ซึ่งเป็นเรื่องน่าละอายและเป็นเหตุให้คนอื่นเสื่อมความนับถือคริสตจักร

2. คริสเตียนจะต้องร่วมการประชุมต่าง ๆ ของคริสตจักรเสมอ ซึ่งทางคริสตจักรจัดขึ้นเพื่อให้เรามีโอกาสสนมัสการพระเจ้า และศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ร่วมกันตามคำสั่งของพระองค์ สมาชิกจึงไม่ควรขาดการประชุมของคริสตจักร เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย (ซึ่งเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุดเหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น ฮีบรู 10:25)

3. คริสเตียนจะต้องบำรุงคริสตจักร โดยถวายทรัพย์ เป็นจำนวนอย่างน้อยหนึ่งในสิบส่วนของรายได้ ก่อนหักค่าใช้จ่ายใด ๆ พระเจ้าตรัสสั่งว่า (จงเอาบรรดาส่วยสิบชักหนึ่งนั้นมาสำสมไว้ในคลัง (ของคริสตจักร) มาลาคีย์ 3:10) เงินที่สมาชิกถวายให้พระเจ้านี้ก็เป็นเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของพระเจ้า เช่นเลี้ยงดูศิษยาภิบาล เป็นค่าใช้จ่ายของคริสตจักร ค่าเช่าห้องประชุม ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าหนังสือเรียน ค่าเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ และค่ารถค่านั่งรถไฟต่าง ๆ สำหรับใช้ในการเผยแพร่พระกิตติคุณ เป็นต้น เงินถวายนี้จะมีเจ้าหน้าที่ที่คริสตจักรเลือกเป็นผู้ทำบัญชีรายรับรายจ่ายแสดงต่อคริสตจักรทุก ๆ เดือน ถ้าคริสตจักรมีความประสงค์ที่จะใช้เงินในการงานของพระเจ้าอย่างไร สมาชิกทุกคนก็มีสิทธิ์เสนอต่อที่ประชุมธุรกิจประจำเดือนของคริสตจักร

4. คริสเตียนจะเลี้ยงดูศิษยาภิบาลประจำคริสตจักร เนื่องจากศิษยาภิบาลมีฐานะเป็น ศาสนาจารย์ และเป็นนักเทศน์ที่พระเจ้าทรงเรียกให้มารับใช้งานของพระองค์เป็นอาชีพ สมาชิก คริสเตียนจึง

ควรจะนับถือ และมีหน้าที่เลี้ยงดูท่านทั้งฝ่ายกายและฝ่ายวิญญาณจิต คริสตจักรควรจะทำเงินส่วนหนึ่ง ที่สมาชิกถวายมาใช้เป็นเงินเดือนศิษยาภิบาล ให้พอสมควรแก่ฐานะความเป็นอยู่ของสมาชิก (องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ว่า คนเหล่านั้นที่ประกาศกิตติคุณจะเลี้ยงชีพด้วยกิตติคุณนั้น 1 โครินธ์ 9:14) นอกจากนี้ สมาชิกควรจะให้กำลังใจ และอธิษฐานเพื่อศิษยาภิบาลเสมอ (ข้าพเจ้าวิงวอนขอท่านช่วยอธิษฐานพระเจ้าโดยใจร้อนรนเพื่อข้าพเจ้า โรม 16:30)

5. คริสเตียนจะต้องช่วยกันสร้าง และบำรุงรักษาคริสตจักร ถ้าคริสตจักรยังไม่มีสถานที่ที่ใหญ่พอหรือเหมาะสมสำหรับนมัสการพระเจ้า และศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ พวกสมาชิกจะต้องร่วมมือกันลงทุนลงแรงสร้าง (ถ้าสมาชิกไม่สามารถก่อสร้างหรือทำให้สำเร็จทั้งหมดได้ ก็อาจจะขอความช่วยเหลือจากคริสตจักรอื่นที่สามารถช่วยได้) อีกอย่างหนึ่ง สมาชิกมีหน้าที่ที่จะช่วยกันบำรุงรักษาตัวโบสถ์รวมทั้งเครื่องเรือน และเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น โต้ะ เก้าอี้ หนังสือเพลง พระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นต้น ต้องช่วยกันรักษาความสะอาดภายในตัวโบสถ์ และบริเวณภายนอกด้วย

6. คริสเตียนจะต้องช่วยในการเผยแพร่พระกิตติคุณทางคริสตจักร คือนอกจากการเป็นพยานส่วนตัวต่อญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงที่ได้กล่าวมาแล้ว สมาชิกคริสเตียนมีหน้าที่ที่จะร่วมมือกับ ศิษยาภิบาล และสมาชิกอื่น ๆ ในกิจการเผยแพร่ต่าง ๆ ด้วย เช่น ออกไปประกาศพระกิตติคุณ และแจกหนังสือเรื่องพระกิตติคุณตามตลาดหรือหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้เคียงคริสตจักร หรือไปเยี่ยมเยียนและประกาศกิตติคุณในบ้านของผู้สนใจ เป็นต้น การเผยแพร่พระกิตติคุณนับเป็นหน้าที่แรกและเป็นงานสำคัญที่สุดของคริสตจักร (ฝ่ายพระเยซูจึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศกิตติคุณแก่มนุษย์ทุกคน มาระโก 16:15)

เช่นเดียวกัน ถ้าคนอื่นที่ไม่ใช่คริสเตียนมาร่วมประชุมที่คริสตจักร ก็เป็นหน้าที่ของสมาชิกที่จะต้อนรับและแสดงไมตรีจิตต่อเขา ให้เขาเห็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อเขาและเป็นกำลังใจช่วยเขาให้ออกไปร่วมประชุม และฟังพระกิตติคุณอีก

7. คริสเตียนจะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่เพื่อนสมาชิกยกย่องเลือกให้ เช่น กรรมการต่าง ๆ เลขานุการ คนทำบัญชี เหนรัญญิก ผู้นำเพลง ประธานนำการประชุม หรือครูสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ เป็นต้น ถ้าสมาชิกทุกคนปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความเอาใจใส่และรับผิดชอบคริสตจักรก็จะเจริญ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า

ง. การปฏิบัติหน้าที่ต่อครอบครัว พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า เมื่อพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์คู่แรกขึ้นในโลก พระองค์ได้ให้เขาทั้งสองสมรสกัน และตั้งครอบครัวแรกขึ้น พระเจ้าจึงมีคำสั่งสอนบันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เกี่ยวกับการสมรสและการมีครอบครัวให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์คือ

1. คริสเตียนจะต้องรักและซื่อสัตย์ต่อคู่สมรส โดยไม่ไปร่วมประเวณีหรือเล่นชู้กับคนอื่นเป็นอันขาดเพราะในสายพระเนตรของพระเจ้าคู่สมรสเป็นบุคคลเดียวกัน ซึ่งพระเจ้าห้ามพรากจากกันโดยการร่วมประเวณีกับคนอื่น พระเยซูตรัสว่า (พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์แต่เดิมได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิงและตรัสว่า เพราะเหตุนั้น บรุษจึงต้องละบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน เขาจึงไม่เป็นสองต่อไป แต่เป็นเนื้ออันเดียวกัน เหตุฉะนั้นซึ่งพระเจ้าได้ผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย มัทธิว 19:3-6)

นอกจากนั้นพระคริสตธรรมคัมภีร์ห้ามมีภรรยาหรือสามีมากกว่าคนเดียว เพราะถือว่าเป็นการล่วงประเวณี พระเยซูตรัสสอนว่าคู่สมรสจะต้องอยู่ด้วยกันตลอดชีวิต เพราะเป็นเนื้ออันเดียวกันตลอดเวลา จนกว่าสามีหรือภรรยาจะสิ้นชีวิต ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วคนที่ยังอยู่ก็สมรสใหม่ได้ พระเยซูตรัสห้ามคู่สมรสแยกหรือหย่ากัน เว้นแต่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะทำผิดประเวณี ถ้าเหตุนี้เกิดขึ้น ผู้บริสุทธิ์มีสิทธิ์ที่จะหย่าผู้กระทำผิด (ผู้ใดหย่าภรรยาของตนเพราะเหตุต่าง ๆ เว้นแต่ผิดกับชายอื่น แล้วไปมีภรรยาใหม่ก็ผิดประเวณี มัทธิว 9:19) แต่ถ้าฝ่ายผู้บริสุทธิ์จะยอมยกโทษ และคืนดีกับฝ่ายทำผิด ก็ดีกว่า เพราะเป็นประโยชน์แก่บุตรธิดามากกว่าการแยกหรือหย่ากัน

พระคริสตธรรมคัมภีร์เน้นว่า คู่สมรสคริสเตียนควรจะรักและนับถือซึ่งกันและกัน (ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า...ฝ่ายสามีจงรักภรรยาตนเหมือนอย่างพระคริสต์ได้ทรงรักคริสตจักรด้วย เอเฟซัส 5:22-24)

2. คริสเตียนผู้เป็นสามีจะต้องเลี้ยงดูครอบครัว พระคริสตธรรมคัมภีร์ห้ามทอดทิ้งหรือละเลยภรรยา (ถ้าแม้เป็นผู้ใดไม่เลี้ยงดูวงศ์ญาติของตนและคนในบ้านเรือนของตน ผู้นั้นก็ปฎิเสศความเชื่อเสียแล้ว 1 ทิโมธี 5:8) ฝ่ายภรรยาก็มีหน้าที่ที่จะไม่ผลาญเงินทองที่สามีหามาให้ แต่ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด

3. คริสเตียนจะต้องสอน และอบรมบุตรธิดาให้รู้เรื่องพระเจ้า พระเจ้าตรัสสั่งคริสเตียนว่า (พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราเป็นเอก และเจ้าจงรักพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้าด้วยสิ้นสุดกำลังของเจ้า และถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งเราได้สั่งไว้แก่เจ้าในวันนี้ ก็ให้ตั้งอยู่ในใจของเจ้าทั้งหลาย และจงอุตส่าห์สั่งสอนบุตรทั้งหลายของเจ้าด้วยถ้อยคำเหล่านี้ พระบัญญัติ 6:4-7) และ (ฝ่ายท่านทั้งหลายผู้เป็นบิดา อย่าขี้ขลาดของบุตรให้ขัดเคืองใจ แต่จงอบรมด้วยการตีสอน และเตือนสติขององค์พระผู้เป็นเจ้า เอเฟซัส 6:4) คริสเตียนควรจะอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์และเล่าเรื่องพระเจ้าให้บุตรธิดาฟังในบ้าน และควรจะพาไปโบสถ์เป็นประจำ เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสฟังคำสอนที่นั่นด้วยนอกจากสอนด้วยปาก คริสเตียนมีหน้าที่ที่จะระวังความประพฤติของตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับเด็ก ๆ ในบ้าน

สำหรับเด็ก ๆ ในครอบครัวคริสเตียนจะต้อง (บนบอบและเชื่อฟังบิดามารดาของตน เอเฟซัส 6:1) และแสดงความสุภาพต่อผู้ใหญ่ทั่วไป นอกจากนี้จะถูกสั่งให้ทำผิดต่อคำสั่งสอนของพระเจ้า (ซึ่งสำคัญกว่าคำสั่งสอนของบุคคลอื่นใดแม้แต่บิดามารดา)

4. คริสเตียนจะต้องจัดพิธีที่มีในบ้านของตนให้เป็นแบบคริสเตียน เช่น พิธีสมรส พิธีขึ้นบ้านใหม่ พิธีทำศพ เป็นต้น (เหตุฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายจะกินจะดื่มก็ดี หรือจะทำประการใดก็ดี จงกระทำสิ่งนั้นให้เป็นที่ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า 1 โครินธ์ 10:31) การเอาพิธีของศาสนาอื่น ๆ เข้ามาปฏิบัติในบ้านก็เป็นการอภัยต่อพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ และพระเจ้าผู้สิ้นพระชนม์แทนบาปของคริสเตียน คริสเตียนจะทำแบบนั้นไม่ได้เป็นอันขาด

จ. การปฏิบัติหน้าที่ต่อรัฐบาลและสังคม เพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า รัฐบาลและผู้ปกครองของแต่ละประเทศเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เป็นผู้รักษาความสงบ และประกันสวัสดิการของประชาชน (ให้คนทุกคนยอมอยู่ได้บังคับผู้มีอำนาจ ด้วยว่าไม่มีอำนาจอันใดเว้นไว้ซึ่งมาจากพระเจ้า และผู้มีอำนาจซึ่งดำรงอยู่นั้น พระเจ้าก็ได้ทรงตั้งไว้...เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เพื่อให้ประโยชน์แก่ท่าน โรม 13:1,4) คริสเตียนจึงมีหน้าที่ต่อรัฐบาลและสังคม คือ

1. คริสเตียนจะต้องนับถือ และอธิษฐานเพื่อผู้ปกครองของประเทศ ในฐานะที่ท่านมีตำแหน่งสูงและมีความรักผิชอบในด้านการเมืองหนักมาก (ท่านทั้งหลายจงให้แก่ทุกคน (พวกผู้ปกครอง) ตามที่เขาควรจะได้รับ....ความยำเกรงควรจะให้แก่ผู้ใดจงให้แก่ผู้นั้น เกียรติยศควรจะให้แก่ผู้ใดจงให้แก่ผู้นั้น โรม 1:37) และ (จงนับถือพระมหากษัตริย์ 1 เปโตร 2:17) นอกจากนี้ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า (ข้าพเจ้าจึงเตือนสติท่านทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอ...สำหรับกษัตริย์ทั้งหลายและคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะประกอบชีวิตได้อย่างสงบสุขโดยทางธรรม 1 ทิโมธี 2:1-2)

2. คริสเตียนจะต้องทำตามกฎหมายของรัฐบาลทุกข้อ (เว้นแต่กฎหมายที่ขัดกับพระบัญญัติของพระเจ้า) (ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า จะเป็นพระมหากษัตริย์ผู้อำนาจยิ่งก็ดีหรือจะเป็นเจ้าเมืองผู้ถือรับสั่งมาแต่พระมหากษัตริย์ก็ดี เพื่อจะลงโทษแก่ผู้กระทำชั่ว และยกย่องผู้ประพฤติดี 1 เปโตร 2:13-14) คริสเตียนจะต้องซื่อสัตย์ต่อการรับผิดชอบหน้าที่ของพลเมือง เช่น ต้องเสียภาษีเต็มจำนวนตามกฎหมาย ต้องปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด และต้องรับใช้ประเทศชาติโดยการเป็นทหารถ้าถูกเกณฑ์ เป็นต้น คริสเตียนควรจะเป็นพลเมืองที่ดีที่สุดและจะปฏิบัติตามกฎหมายทุกข้อ (เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า 1 เปโตร 2:13)

3. คริสเตียนไม่ร่วมพิธีของรัฐบาลและสังคมได้เมื่อได้รับเชิญ แต่ไม่ควรปฏิบัติพิธีของศาสนาอื่น ควรจะอธิบายปรับความเข้าใจด้วยความสุภาพต่อเจ้าภาพเสียก่อน เพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจผิดต่อกัน

คริสเตียนไปอยู่ในสถานที่ที่ปฏิบัติพิธีของศาสนาอื่นได้ แต่พระเจ้าทรงห้ามไม่ให้กราบไหว้หรือแสดงความเคารพต่อพระและเจ้าอื่น ๆ เป็นอันขาด (ดังได้อธิบายแล้วในข้อที่ 1 หน้า 26)

ตามที่ได้กล่าวมานี้จะเห็นว่า คริสเตียนมีหน้าที่ปฏิบัติหลายข้อ แต่ผู้อื่นอย่าเข้าใจผิดว่า คริสเตียนปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้เพื่อจะลบล้างบาป สร้างบุญหรือช่วยตนเองให้ได้ความรอดและชั่ววันริรันครัน เราจะรอดพ้นจากบาป และได้รับชีวิตนิรันครันโดยวิธีเดียวเท่านั้น คือต้องกลับใจเสียใหม่และเชื่อฟังในองค์พระเยซูคริสต์ถ้าทำเช่นนี้แล้ว พระเจ้าจะทรงยกโทษบาปและประทานชีวิตนิรันครันให้โดยพระเยซูคริสต์ได้ทรงสละชีวิตของพระองค์เพื่อไถ่โทษบาปของเราแล้ว (ของประทานของพระเจ้าก็คือชีวิตนิรันครันในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา โรม 6:23) บุตรมนุษย์ (พระเยซูคริสต์)...มาเพื่อจะ... ประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมากมัทธิว 20:28)

ฉะนั้น คริสเตียนไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขาเพื่อจะได้อะไรจากพระเจ้าแต่เพื่อจะตอบแทนและแสดงความขอบคุณที่พระเจ้าทรงมีบุญคุณอย่างใหญ่หลวงต่อเขา ข้อความนี้อาจจะเปรียบให้เห็นได้ง่าย ๆ คือ สมมุติว่า บังเอิญ “นาย ก.” ตกน้ำแต่เขาว่ายน้ำไม่เป็น และกำลังจะจมน้ำตายอยู่แล้ว พอดี “นาย ข.” เดินผ่านมาเห็นเข้าก็รีบกระโดดลงไปช่วยชีวิต “นาย ก.” พอลากตัว “นาย ก.” ไปถึงฝั่งแล้ว “นาย ข.” ก็เป็นลมสลบไป เพราะหมดกำลัง “นาย ก.” ก็รีบตามคนมาช่วยหาม “นาย ข.” ไปโรงพยาบาล และขอหมดช่วยรักษา “นาย ข.” อย่างเต็มที่โดยเขาจะจ่ายค่ารักษาทั้งหมดให้ ยิ่งกว่านั้น ตัวเขาเองได้ไปเยี่ยมเยียน และช่วยเฝ้าพยาบาล “นาย ข.” จนหายออกจากโรงพยาบาลได้ที่ “นาย ก.” ทำเช่นนี้ ไม่ใช่เพื่อตัวเขาจะรอดจากการจมน้ำ เพราะเขารอดและปลอดภัยอยู่แล้ว แต่เขาเต็มใจปรนนิบัติ “นาย ข.” เพื่อจะตอบแทนบุญคุณ “นาย ข.” และเพื่อแสดงความขอบคุณ เช่นเดียวกัน คริสเตียนก็เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเจ้า (โดยปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ทุกข้อ) ด้วยเห็นแก่บุญคุณและการเสียดสละของพระองค์

สุดท้ายนี้ ผู้อ่านคงจะเห็นแล้วว่า การดำเนินชีวิตคริสเตียนมีหลายข้อเหลือเกิน และบางข้อก็ปฏิบัติยากมาก พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนเน้นว่า คนเราจะดำเนินชีวิตคริสเตียนอย่างถูกต้องด้วยตนเองไม่ได้ แต่เมื่อเขากลับใจเชื่อในพระเยซูแล้ว พระวิญญาณของพระองค์จะสถิตอยู่ในจิตใจเขา เพื่อช่วยเขาให้มีกำลัง (ทั้งกายและทั้งใจ) ที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียนได้ คริสเตียนจะได้รับกำลังอันวิเศษนี้ โดยการอธิษฐานทูลขอจากพระองค์ด้วยใจจริงและด้วยความมั่นใจ (ข้าพเจ้ากระทำทุกสิ่งได้โดยพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงชูกำลังข้าพเจ้า ฟิลิปปี 4:13 ท่านจึงมีกำลังขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในริ้วแรงแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์ เอเฟซัส 6:10 เราทั้งหลายจงมีใจกล้าเข้ามาถึงพระที่นั่งแห่งพระคุณ เพื่อเราจะได้รับความเมตตาและจะได้พบพระคุณที่จะช่วยเราในวาระที่ต้องการ ฮีบรู 4:16)

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ วิศว์การพิมพ์
802/5 ถนนจันทรียานนาวา
กรุงเทพมหานคร โทร. 868634
นายกัณตวุฒิ วิศว์ขางกูร
ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2516